

Den Europæiske Unions Tidende

C 63

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

26. februar 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 63/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 55 af 19.2.2011	1
--------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 63/02	Sag C-120/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bavaria NV mod Bayerischer Brauerbund eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2081/92 og (EF) nr. 510/2006 — tidsmæssig anvendelse — artikel 14 — registrering efter den forenklede procedure — forholdet mellem varemærker og beskyttede geografiske betegnelser)	2
--------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/03	Sag C-507/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — delvis afskrivning af et selskabs skattegæld i forbindelse med en akkordprocedure — kommissionsbeslutning, hvorved denne støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet, og som indeholder pålæg om tilbagebetaling af støtten — manglende gennemførelse)	2
2011/C 63/04	Sag C-77/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda mod Ministero della Salute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien) (Plantebeskyttelsesmidler — direktiv 2006/134/EF — gyldighed — begrænsninger i anvendelsen af aktivstoffet fenarimol)	3
2011/C 63/05	Sag C-118/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — i sagen indledt af Robert Koller (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Østrig)) (Begrebet »en ret i en af medlemsstaterne« i artikel 234 EF's forstand — anerkendelse af eksamensbeviser — direktiv 89/48/EØF — advokat — optagelse på faglig sammenslutnings medlemsliste i en anden medlemsstat end den, hvor eksamensbeviset er blevet godkendt)	3
2011/C 63/06	Sag C-208/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — Ilonka Sayn-Wittgenstein mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof, Østrig) (Unionsborgerskab — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — lov på forfatningsniveau i en medlemsstat om adelens afskaffelse i denne medlemsstat — efternavn for en voksen person, som er statsborger i nævnte stat, erhvervet ved adoption i en anden medlemsstat, hvor vedkommende er bosiddende — adelig titel og adelsmærke som del af efternavnet — myndighederne i den første medlemsstats registrering i civilstandsregistret — berigtigelse på embeds vegne af registrering — fjernelse af titlen og adelsmærket)	4
2011/C 63/07	Sag C-215/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, tidligere Suomen Terveystalo Oyj mod Oulun kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland) (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 2004/18/EF — blandet kontrakt — kontrakt, der indgås mellem en ordregivende myndighed og en privat virksomhed, der er uafhængig af denne myndighed — stiftelse af en fælles virksomhed med lige store kapitalandele, som leverer sundhedstjenester — forpligtelse påtaget af parterne til i en overgangsperiode på fire år at købe de sundhedstjenester, som de skal yde deres ansatte, fra den fælles virksomhed)	4
2011/C 63/08	Sag C-245/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Omalet NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel — Belgien) (Fri udveksling af tjenesteydelse — artikel 49 EF — entreprenør etableret i en medlemsstat — anvendelse af medkontrahenter etableret i samme medlemsstat — rent intern situation — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	5
2011/C 63/09	Sag C-273/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Premis Medical BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Haarlem — Nederlandene) (Forordning (EF) nr. 729/2004 — tarifiering af varen »rollator« i den kombinerede nomenklatur — pos. 9021 — pos. 8716 — berigtigelse — gyldighed)	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/10	Sag C-277/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Scotland), Edinburgh — Det Forenede Kongerige) (Sjette momsdirektiv — ret til fradrag — erhvervelse og brug af køretøjer til leasingtransaktioner — forskelle mellem to medlemsstaters skatteordninger — forbud mod misbrug)	6
2011/C 63/11	Sag C-304/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtte til fordel for nyligt børsnoterede selskaber — tilbagesøgning)	6
2011/C 63/12	Sag C-338/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat Wien, Østrig) (Fri udveksling af tjenesteydelser — etableringsfrihed — konkurrenceregler — cabotagekørsel — national busrute — ansøgning om rutedrift — koncession — tilladelse — betingelser — hjemsted eller fast forretningssted på nationalt område — indtægtstab, der skader rentabiliteten af en rutedrift, der allerede er givet tilladelse til)	7
2011/C 63/13	Sag C-351/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta (Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — artikel 8 og 15 — det indre overfladevands tilstand — fastlæggelse og anvendelse af overvågningsprogrammer — undladelse — forelæggelse af sammenfattende rapporter om overvågningsprogrammerne — undladelse)	7
2011/C 63/14	Sag C-393/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany mod Ministerstvo kultury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Intellektuel ejendomsret — direktiv 91/250/EØF — retlig beskyttelse af edb-programmer — begrebet »enhver form, hvori et edb-program udtrykkes« — spørgsmålet, om et programs grafiske brugergrænseflade er omfattet — ophavsret — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — tv-udsendelse af en grafisk brugergrænseflade — overføring af et værk til almenheden)	8
2011/C 63/15	Sag C-438/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bogusław Juliusz Dankowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Republikken Polen) (Sjette momsdirektiv — ret til at fradrage indgående moms — leverede tjenesteydelser — afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret — obligatoriske angivelser på fakturaen med hensyn til moms — national afgiftslovgivning — udelukkelse af fradragsretten i medfør af sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 6)	8
2011/C 63/16	Sag C-488/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo, Spanien) (TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — transport på grundlag af et TIR-carnet — garanterende organisation — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af det sted, hvor overtrædelser fandt sted — opkrævning af indførselstold)	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/17	Sag C-517/09: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2010 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgien) — i sagen RTL Belgium SA, tidligere TVi SA (Direktiv 89/522/EØF — tv-radiospredningstjenester — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — begrebet national ret som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)	9
2011/C 63/18	Sag C-524/09: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — Ville de Lyon mod Caisse des dépôts et consignations (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Paris — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — offentlig adgang til miljøoplysninger — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — forordning (EF) nr. 2216/2004 — standardiseret og sikkert registreringssystem — adgang til transaktionsdata vedrørende kvoter for drivhusgasemissioner — afslag på udlevering — central administrator — nationale registeradministratorer — fortroligheden af data opbevaret i registre — undtagelser)	10
2011/C 63/19	Sag C-12/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2010 — Lecson Elektromobile GmbH mod Hauptzollamt Dortmund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — afsnit XVII — transportmidler — kapitel 87 — køretøjer (undtagen til jernbaner og sporveje) samt dele og tilbehør dertil — pos. 8703 og 8713 — tre- eller firehjulede elektriske køretøjer, konstrueret til transport af en person med en maksimal hastighed på 6 til 15 km/h, udstyret med separat, justerbar ratsøjle, benævnt »elbiler«)	11
2011/C 63/20	Sag C-116/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg og Administration de l'enregistrement et des domaines mod Pierre Feltgen (kurator for Bacino Charter Company SA, under konkurs) og Bacino Charter Company SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg (Luxembourg)) (Sjette moms-direktiv — fritagelser — artikel 15, nr. 4), litra a), og nr. 5) — fritagelse for udlejning af søgående fartøjer — rækkevidde)	11
2011/C 63/21	Sag C-276/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/118/EF — beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist)	12
2011/C 63/22	Sag C-287/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Tankreederei I SA mod Directeur de l'administration des contributions directes (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif (Luxembourg)) (Fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — skattegodtgørelse for investering — tildeling knyttet til den fysiske anvendelse af investeringen på det nationale område — drift af kanal- og flodfartøjer, der anvendes i andre medlemsstater)	12

2011/C 63/23	Sag C-491/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga mod Simone Pelz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Celle — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forældreansvar — forældremyndighed — barnebortførelse — artikel 42 — fuldbyrdelse af en atteret afgørelse om tilbagegivelse af et barn truffet af en kompetent (spansk) ret — kompetence for den fuldbyrdende (tyske) ret til at nægte fuldbyrdelse af denne afgørelse i tilfælde af alvorlige tilsidesættelser af barnets rettigheder) 12	12
2011/C 63/24	Sag C-336/08: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 14. oktober 2010 — Christel Reinke mod AOK Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ufornuddent at træffe afgørelse) 13	13
2011/C 63/25	Sag C-334/09: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 2. december 2010 — Frank Scheffler mod Landkreis Wartburgkreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Meiningen — Tyskland) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — afkald på et nationalt kørekort efter opnåelse af det maksimale antal point på grund af forskellige lovovertrædelser — kørekort udstedt i en anden medlemsstat — negativ medicinsk-psykologisk erklæring opnået i værtsmedlemsstaten efter erhvervelse af nyt kørekort i en anden medlemsstat — inddragelse af førerretten på den første medlemsstats område — kompetence for den medlemsstat, hvori indehaveren af kørekortet udstedt af en anden medlemsstat har sædvanlig bopæl, til at anvende nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten på det nævnte kørekort — betingelser — fortolkning af begrebet »adfærd udvist efter erhvervelsen af det nye kørekort») 13	13
2011/C 63/26	Sag C-20/10: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. november 2010 — Vino Cosimo Damiano mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trani — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — §§ 3 og 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — første eller eneste kontrakt — forpligtelse til at angive de objektive grunde — nedlæggelse — nedsættelse af det generelle niveau for beskyttelsen af arbejdstagerne — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 82 EF og 86 EF) 14	14
2011/C 63/27	Sag C-22/10 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 27. oktober 2010 — REWE-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Clina — det ældre EF-ordmærke CLINAIR — afslag på registrering — relativ registreringshindring — vurdering af risikoen for forveksling — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b)) 15	15
2011/C 63/28	Sag C-102/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010 — Fräsina Bejan mod Tudorel Muşat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Focşani — Rumænien) (Procesreglementet — artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1, og artikel 104, stk. 3, første og andet afsnit — tilnærmelse af lovgivningerne — ordning med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — frivillig forsikringsaftale — anerkendes ikke) 15	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/29	Sag C-193/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. december 2010 — KMB Europe BV mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — MP3/Media Player — pos. 8521 — videooptagere eller videogengivere)	16
2011/C 63/30	Sag C-199/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. november 2010 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL mod Fazenda Pública (Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i Domstolens procesreglement — artikel 56 EF og artikel 58 EF — beskatning af udbytte — kildebeskatning — national skattelovgivning, der fritager udbytte udloddet til hjemmehørende selskaber)	16
2011/C 63/31	Sag C-377/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. december 2010 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Dolj — Rumænien) — Adrian Băilă mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova og Administrația Fondului pentru Mediu (Præjudiciel forelæggelse — manglende forbindelse med realiteten eller med hovedsagens genstand — afvisning)	17
2011/C 63/32	Sag C-439/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 — SC DRA SPEED SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)	17
2011/C 63/33	Sag C-440/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien) — SC SEMTEX SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău og Administrația Finanțelor Publice Bacău (Præjudiciel afgørelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)	18
2011/C 63/34	Sag C-441/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 — Ioan Anghel mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău, Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)	18
2011/C 63/35	Sag C-262/88 INT: Begæring om fortolkning af Domstolens dom af 17. maj 1990, Barber (sag C-262/88) indgivet den 26. maj 2010 af Manuel Enrique Peinado Guitart	18
2011/C 63/36	Sag C-549/10 P: Appel iværksat den 22. november 2010 af Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2010 i sag T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS mod Europa-Kommissionen	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/37	Sag C-562/10: Sag anlagt den 30. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	19
2011/C 63/38	Sag C-566/10 P: Appel iværksat den 2. december 2010 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. september 2010 i de forenede sager T-166/07 og T-285/07, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen	21
2011/C 63/39	Sag C-567/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 3. december 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL og Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL mod Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale	22
2011/C 63/40	Sag C-570/10: Sag anlagt den 6. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland	22
2011/C 63/41	Sag C-601/10: Sag anlagt den 17. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	22
2011/C 63/42	Sag C-6/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 5. januar 2011 — Daiichi Sankyo Company mod Comptroller-General of Patents	23
2011/C 63/43	Sag C-16/11: Sag anlagt den 11. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	24
2011/C 63/44	Sag C-60/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. december 2010 — Lucio Rubano mod Regione Campania, Comune di Cusano Mutri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)	24
2011/C 63/45	Sag C-116/09: Kendelse afsagt af Domstolen (OttendeAfdeling) den 7. december 2010 — straffesag mod Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova og Nousia Nettuno (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirkgericht Ried i.l. — Østrig)	24
2011/C 63/46	Sag C-387/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2010 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) mod Magnatrading SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Spanien)	24
2011/C 63/47	Sag C-33/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark	25
2011/C 63/48	Sag C-208/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
Retten		
2011/C 63/49	Sag T-382/08: Rettens dom af 18. januar 2011 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Capela & Irmãos (VOGUE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket VOGUE — ældre nationalt ordmærke VOGUE Portugal — ingen »reel brug« af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009))	26
2011/C 63/50	Sag T-336/09: Rettens dom af 19. januar 2011 — Häfele mod KHIM — Topcom Europe (Topcom) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Topcom — EF-ordmærke og det ældre Benelux ordmærke TOPCOM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)	26
2011/C 63/51	Sag T-411/09: Rettens kendelse af 12. januar 2011 — Terezakis mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — delvist afslag på aktindsigt — den anfægtede retsakt erstattes under sagens behandling — nægtelse af at tilpasse påstandene — ufornuddent at træffe afgørelse)	26
2011/C 63/52	Sag T-563/10 P: Appel iværksat den 10. december 2010 af Patrizia De Luca til prøvelse af Personaletrettens dom af 30. september 2010 i sag F-20/06, Luca mod Kommissionen	27
2011/C 63/53	Sag T-570/10: Sag anlagt den 17. december 2010 — Environmental Manufacturing mod KHIM — Wolf (gengivelse af hovedet af en ulv)	27
2011/C 63/54	Sag T-571/10: Sag anlagt den 16. december 2010 — Fabryka Łozysk Tocznych-Kraśnik mod KHIM — Impexmetal (FLT-1)	28
2011/C 63/55	Sag T-580/10: Sag anlagt den 22. december 2010 — Wohlfahrt mod KHIM — Ferrero (Kindertraum)	29
2011/C 63/56	Sag T-581/10: Sag anlagt den 23. december 2010 — X Technology Swiss mod KHIM — Brawn (X-Undergear)	29
2011/C 63/57	Sag T-585/10: Sag anlagt den 17. december 2010 — Aitic Penteo mod KHIM — Atos Worldline (PENTEIO)	30
2011/C 63/58	Sag T-7/11: Sag anlagt den 7. januar 2011 — Bank Melli Iran mod Rådet	30
2011/C 63/59	Sag T-12/11: Sag anlagt den 7. januar 2011 — Iran Insurance mod Rådet	31

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 63/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 55 af 19.2.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 46 af 12.2.2011

EUT C 38 af 5.2.2011

EUT C 30 af 29.1.2011

EUT C 13 af 15.1.2011

EUT C 346 af 18.12.2010

EUT C 328 af 4.12.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bavaria NV mod Bayerischer Brauerbund eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-120/08) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2081/92 og (EF) nr. 510/2006 — tidsmæssig anvendelse — artikel 14 — registrering efter den forenklede procedure — forholdet mellem varemærker og beskyttede geografiske betegnelser)

(2011/C 63/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bavaria NV

Sagsøgt: Bayerischer Brauerbund eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 13, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12), samt artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1) — gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1347/2001 af 28. juni 2001 om supplerende af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 (EFT L, 182, s. 3) — konflikt mellem en beskyttet geografisk betegnelse, som er registreret i henhold til den forenklede procedure efter artikel 17 i forordning (EF) nr. 2081/92 (her »Bayerisches Bier«), og et internationalt varemærke (her et varemærke, der indeholder ordet »Bavaria«)

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler finder anvendelse med henblik på at regulere en konflikt mellem en betegnelse, som gyldigt er blevet registreret som en beskyttet geografisk betegnelse efter den forenklede procedure i forordningens artikel 17, og et varemærke, som svarer til en af situationerne i forordningens artikel 13, og som vedrører samme type produkt, og for hvilket ansøgningen om registrering er indgivet såvel før registreringen af betegnelsen som før ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 692/2003 af 8. april 2003 om ændring af forordning nr. 2081/92. Den dato, hvor registreringen af betegnelsen får gyldighed, skal anvendes som referencedato inden for rammerne af nævnte artikel 14, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-507/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — delvis afskrivning af et selskabs skattegæld i forbindelse med en akkordprocedure — kommissionsbeslutning, hvorved denne støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet, og som indeholder pålæg om tilbagebetaling af støtten — manglende gennemførelse)

(2011/C 63/03)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, J. Javorský og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens beslutning K(2006) 2082 endelig udg. af 7. juni 2006, hvorved Slovakiets statsstøtte til Frucona Košice i form af skattekontorets ophævelse af en skattegæld som led i en akkordprocedure med fordringshaverne blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og krævet tilbagebetalt (statsstøtte nr. C-25/2005, ex NN/2005) (EUT L 112, s.14)

Konklusion

1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 249, stk. 4, EF og artikel 2 i Kommissionens beslutning 2007/254/EF af 7. juni 2006 om Den Slovakiske Republiks statsstøtte C-25/05 (ex NN 21/05) til Frucona Košice a.s., idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle nødvendige foranstaltninger for hos støttemodtageren at tilbagesøge den ulovlige støtte, som er omfattet af denne beslutning.

2) Den Slovakiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda mod Ministero della Salute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien)

(Sag C-77/09) (¹)

(Plantebeskyttelsesmidler — direktiv 2006/134/EF — gyldighed — begrænsninger i anvendelsen af aktivstoffet fenarimol)

(2011/C 63/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gowan Comércio Internacional e Serviços L^{da}

Sagsøgt: Ministero della Salute

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — gyldighed, for så vidt angår begrænsningerne i optagelsen af fenarimol som aktivstof af

bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1), som ændret ved Kommissionens direktiv 2006/134/EF af 11. december 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage fenarimol som aktivstof (EUT L 349, s. 32)

Konklusion

Gennemgangen af det præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens direktiv 2006/134/EF af 11. december 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage fenarimol som aktivstof.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — i sagen indledt af Robert Koller (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberste Berufungs- und Disziplinar Kommission (Østrig))

(Sag C-118/09) (¹)

(Begrebet »en ret i en af medlemsstaterne« i artikel 234 EF's forstand — anerkendelse af eksamensbeviser — direktiv 89/48/EØF — advokat — optagelse på faglig sammenslutnings medlemsliste i en anden medlemsstat end den, hvor eksamensbeviset er blevet godkendt)

(2011/C 63/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberste Berufungs- und Disziplinar Kommission

Parter i hovedsagen

Robert Koller

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberste Berufungs- und Disziplinar Kommission — fortolkning af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16) — anvendelse af direktivet på en østrigsk statsborger, der efter godkendelse af hans eksamensbevis og supplerende studier af mindre end tre års varighed ved et spansk universitet er blevet optaget i det spanske advokatsamfund, og som efter at have udøvet sit erhverv i Spanien i tre uger søger om adgang til at aflægge egnethedsprøven med henblik på optagelse i det østrigske advokatsamfund på grundlag af det i Spanien udstedte bevis, der kvalificerer til udøvelse af erhvervet

Konklusion

- 1) *Indehaveren af et kvalifikationsbevis, der er udstedt i værtslandet, kan påberåbe sig bestemmelserne i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, for at få adgang til det lovregulerede advokaterhverv i denne medlemsstat, under forudsætning af at han bestået en egnethedsprøve, når kvalifikationsbeviset er udstedt for en postgymnasial uddannelse af mere end tre års varighed, og indehaveren også har et ligestillet kvalifikationsbevis udstedt i en anden medlemsstat for en supplerende uddannelse af mindre end tre års varighed, der har givet vedkommende adgang til i den sidstnævnte medlemsstat at optage det lovregulerede advokaterhverv, hvilket vedkommende rent faktisk udøvede dér på datoen for sin ansøgning om adgang til egnethedsprøven.*
- 2) *Direktiv 89/48, som ændret ved direktiv 2001/19, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at de kompetente myndigheder i værtslandet afslår at give en person, der befinder sig i en situation som sagsøgeren i hovedsagen, adgang til egnethedsprøven til udøvelse af advokaterhvervet, når den pågældende ikke kan fremlægge bevis for at have gennemført den praktiske uddannelse, som kræves i henhold til denne medlemsstats lovgivning.*

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — Ilonka Sayn-Wittgenstein mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof, Østrig)

(Sag C-208/09) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — lov på forfatningsniveau i en medlemsstat om adelens afskaffelse i denne medlemsstat — efternavn for en voksen person, som er statsborger i nævnte stat, erhvervet ved adoption i en anden medlemsstat, hvor vedkommende er bosiddende — adelig titel og adelsmærke som del af efternavnet — myndighederne i den første medlemsstats registrering i civilstandsregistret — berigtigelse på embeds vegne af registreringen — fjernelse af titlen og adelsmærket)

(2011/C 63/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Sagsøgt: Landeshauptmann von Wien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 18 EF — en medlemsstats forfatningslov, der afskaffer adelen i denne medlemsstat, og som forbyder sine statsborgere at bære udenlandske adelsbetegnelser — afslag givet af denne medlemsstats myndigheder på registrering i fødselsregisteret af en adelsbetegnelse og et adelsmærke, som er en del af efternavnet på en voksen person, der er statsborger i denne medlemsstat, og som har fået navnet i en anden medlemsstat, hvori den pågældende har bopæl som følge af, at personen er blevet adopteret af en statsborger i sidstnævnte medlemsstat

Konklusion

Artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at myndighederne i en medlemsstat under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, nægter at anerkende alle dele af et efternavn for en statsborger i denne stat, således som dette navn er blevet fastsat i en anden medlemsstat, hvor denne statsborger er bosiddende, i forbindelse med, at vedkommende i en voksen alder blev adopteret af en statsborger i denne anden medlemsstat, når efternavnet omfatter en adelig titel, som ikke er tilladt i den første medlemsstat i henhold til forfatningen, når de foranstaltninger, der er truffet af disse myndigheder i denne sammenhæng, er begrundet i hensyn vedrørende den offentlige orden, dvs. at de er nødvendige for beskyttelsen af de interesser, som de har til formål at garantere, og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt tilstræbes.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, tidligere Suomen Terveystalo Oyj mod Oulun kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland)

(Sag C-215/09) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 2004/18/EF — blandet kontrakt — kontrakt, der indgås mellem en ordregivende myndighed og en privat virksomhed, der er uafhængig af denne myndighed — stiftelse af en fælles virksomhed med lige store kapitalandele, som leverer sundhedstjenester — forpligtelse påtaget af parterne til i en overgangsperiode på fire år at købe de sundhedstjenester, som de skal yde deres ansatte, fra den fælles virksomhed)

(2011/C 63/07)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, tidligere Suomen Terveystalo Oyj

Sagsøgt: Oulun kaupunki

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Præjudiciel — Markkinaoikeus — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s.114) — kontrakt mellem en kommune og et selvstændigt privat selskab om oprettelse af et fællesforetagende, som skal tilhøre dem med lige store andele, og hvortil der skal ske en overdragelse af deres respektive aktiviteter vedrørende sundhed og trivsel på arbejdspladsen — kontrakt hvorved kommunen og det private selskab forpligter sig til i en overgangsperiode hver for deres medarbejdere at købe tjenesteydelserne vedrørende sundhed og trivsel på arbejdspladsen hos det nye fællesforetagende

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at når en ordregivende myndighed indgår en kontrakt med et privat selskab, der er uafhængigt af denne myndighed, om stiftelse af en fælles virksomhed, der antager form af et aktieselskab, hvis formål er at levere tjenesteydelser inden for sundhed og trivsel på arbejdspladsen, skal den ordregivende myndigheds tildeling af kontrakten vedrørende levering af sådanne tjenester til dens egne medarbejdere, som i værdi overstiger den tærskel, der er fastsat i dette direktiv, og som kan udskilles fra kontrakten om oprettelse af dette selskab, ske under overholdelse af det nævnte direktivs bestemmelser, som finder anvendelse på tjenesteydelser omfattet af direktivets bilag II B.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Omalet NV mod Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel — Belgien)

(Sag C-245/09) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — entreprenør etableret i en medlemsstat — anvendelse af medkontrahenter etableret i samme medlemsstat — rent intern situation — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2011/C 63/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Omalet NV

Sagsøgt: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidshof te Brussel — fortolkning af artikel 49 EF — sociallovgivning — entreprenør hjemmehørende i Belgien, der benytter medkontrahenter, der er etableret i samme medlemsstat, men som ikke er registreret hos de nationale myndigheder — spørgsmål om anvendelse af artikel 49 EF

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) ved afgørelse af 25. juni 2009 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Premis Medical BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Haarlem — Nederlandene)

(Sag C-273/09) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 729/2004 — tarifiering af varen »rollator« i den kombinerede nomenklatur — pos. 9021 — pos. 8716 — berigtigelse — gyldighed)

(2011/C 63/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Haarem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Premis Medical BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Haarlem — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 113, s. 5) — ortopædiske artikler eller anordninger, der er bestemt til at afhjælpe en defekt eller et svækket organ, som omhandlet i position 9021 i den kombinerede nomenklatur — rollatorer, der er bestemt til at hjælpe bevægelseshæmmede personer

Konklusion

Kommissionens forordning (EF) nr. 729/2004 af 15. april 2004 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur, som ændret ved en berigtigelse offentliggjort den 7. maj 2004, er ugyldig, dels i det omfang berigtigelsen udvider anvendelsesområdet for den oprindelige forordning til rollatorer, der består af et stativ af aluminiumsrør

med fire hjul, hvoraf de to forhjul er drejelige, håndtag og bremsere, og som er udformet til at hjælpe gangbesværede mennesker, dels i det omfang den tariferer disse rollatorer i underposition 8716 80 00 i den kombinerede nomenklatur.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Scotland), Edinburgh — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-277/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — ret til fradrag — erhvervelse og brug af køretøjer til leasingtransaktioner — forskelle mellem to medlemsstaters skatteordninger — forbud mod misbrug)

(2011/C 63/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: RBS Deutschland Holdings GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Session (Scotland), Edinburgh — fortolkning af artikel 17, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — transaktioner som alene er foretaget for at opnå en skattemæssig fordel — et tysk datterselskab af en bank i Det Forenede Kongerige leverer tjenesteydelser bestående i leasing af biler i Det Forenede Kongerige

Konklusion

1) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal artikel 17, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan nægte en afgiftspligtig person fradrag af indgående moms betalt ved erhvervelsen af goder i denne medlemsstat, hvis disse goder er blevet anvendt til leasingtransaktioner udført i en anden medlemsstat, blot fordi de udgående transaktioner ikke har givet anledning til betaling af moms i den anden medlemsstat.

2) Princippet om forbud mod misbrug er ikke til hinder for retten til fradrag for merværdiafgiften i henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, vælger at lade sit datterselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, udføre transaktioner vedrørende leasing af goder til et tredje selskab, der er etableret i den første medlemsstat, med det formål at undgå, at merværdiafgiften forfalder for betalingerne for disse transaktioner, der i den første medlemsstat klassificeres som tjenesteydelser ved udlejning udført i den anden medlemsstat og i den anden medlemsstat klassificeres som levering af goder udført i den første medlemsstat.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-304/09) (¹)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte til fordel for nyligt børsnoterede selskaber — tilbagesøgning)

(2011/C 63/11)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, E. Righini og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri og P. Gentili, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2006/261/EF af 16. marts 2005 om Italiens støtteordning C 8/2004 (ex NN 164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber [meddelt under nummer K(2005) 591] (EUT L 94, s. 42)

Konklusion

1) Idet Den Italienske Republik ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de forholdsregler, der er nødvendige med henblik på at ophæve den støtteordning, der blev erklæret ulovlig og uforenlig med det fælles marked ved Kommissionens beslutning 2006/261/EF af 16. marts 2005 om Italiens støtteordning C 8/2004 (ex NN 164/2003) til fordel for nyligt børsnoterede selskaber, og med henblik på at tilbagesøge den støtte, der blev tildelt i medfør af denne ordning, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og i henhold til artikel 2, 3 og 4 i nævnte beslutning.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 256 af 24.10.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat Wien, Østrig)

(Sag C-338/09) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — etableringsfrihed — konkurrenceregler — cabotagekørsel — national busrute — ansøgning om rutedrift — koncession — tilladelse — betingelser — hjemsted eller fast forretningssted på nationalt område — indtægtstab, der skader rentabiliteten af en rutedrift, der allerede er givet tilladelse til)

(2011/C 63/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Sagsøgt: Landeshauptmann von Wien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — fortolkning af artikel 49 ff. EF og af artikel 81 ff. EF — lovgivning i en medlemsstat, hvorefter tildeling af koncession til at drive en busrute dels er betinget af, at ansøgeren om denne koncession er etableret i denne stat, dels betinget af, at den nye rute ikke skaber fare for rentabiliteten af en eksisterende lignende busrute

Konklusion

1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats retsforskrifter som dem, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter tildeling af en tilladelse til at drive en offentlig bybusrute, hvorved faste stoppesteder betjenes regelmæssigt i henhold til en køreplan, kræver, at de ansøgende virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, skal have et hjemsted eller et andet forretningssted i denne medlemsstat, før der er givet dem tilladelse til rutedriften. Derimod skal artikel 49 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale retsforskrifter, der fastsætter et krav om etablering, når etablering først er krævet, efter at tilladelse er givet, og inden ansøgeren påbegynder rutedriften.

2) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter, hvorefter der alene på grundlag af en udtalelse fra en konkurrerende virksomhed, der er indehaver af en tilladelse til at betjene en rute, der er helt eller delvis identisk med den, der ansøges om, gives afslag på en ansøgning om tilladelse til drift af en turistbusrute på grund af dårligere rentabilitet hos den konkurrerende virksomhed.

(¹) EUT C 282 af 21.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-351/09) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — artikel 8 og 15 — det indre overfladevands tilstand — fastlæggelse og anvendelse af overvågningsprogrammer — undladelse — forelæggelse af sammenfattende rapporter om overvågningsprogrammerne — undladelse)

(2011/C 63/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og K. Xuereb, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta (ved S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech og Y. Rizzo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 8 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1) — forpligtelse til at fastlægge og iværksætte programmer for overvågning af overfladevands tilstand — forpligtelse til at forelægge sammenfattende rapporter om programmerne for overvågning af overfladevandet

Konklusion

1) Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den for det første har undladt at fastlægge og iværksætte programmer for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1 og 2, og for det andet har undladt at forelægge sammenfattende rapporter om programmerne for overvågning af det indre overfladevands tilstand i overensstemmelse med direktivets artikel 15, stk. 2.

2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany mod Ministerstvo kultury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-393/09) (¹)

(Intellektuel ejendomsret — direktiv 91/250/EØF — retlig beskyttelse af edb-programmer — begrebet »enhver form, hvori et edb-program udtrykkes« — spørgsmålet, om et programs grafiske brugergrænseflade er omfattet — ophavsret — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — tv-udsendelse af en grafisk brugergrænseflade — overføring af et værk til almenheden)

(2011/C 63/14)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Sagsøgt: Ministerstvo kultury

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EFT L 122, s. 42) samt af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — spørgsmål om den grafiske brugergrænseflade er omfattet af eller falder uden for begrebet »enhver form, hvori et edb-program udtrykkes« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 92/250

Konklusion

1) En grafisk brugergrænseflade udgør ikke en form, hvori et edb-program udtrykkes i henhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer, og den omfattes ikke af den ophavsretlige beskyttelse af edb-programmer i henhold til dette direktiv. En sådan grænseflade kan imidlertid være omfattet af den ophavsretlige beskyttelse i sin egenskab af et værk i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, såfremt denne grænseflade udgør ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse.

2) En tv-udsendelse af en grafisk brugergrænseflade udgør ikke en overføring til almenheden af et værk, der nyder ophavsretlig beskyttelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29.

(¹) EUT C 11 af 16.1.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bogusław Juliusz Dankowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Republikken Polen)

(Sag C-438/09) (¹)

(Sjette momsdirektiv — ret til at fradrage indgående moms — leverede tjenesteydelser — afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret — obligatoriske angivelser på fakturaen med hensyn til moms — national afgiftslovgivning — udelukkelse af fradragsretten i medfør af sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 6)

(2011/C 63/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bogusław Juliusz Dankowski

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 17, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forenelighed med denne bestemmelse af en national retsforordning, som udelukker ret til fradrag for indgående moms af en tjenesteydelse og på grundlag af en faktura, der i strid med national ret er udstedt af en person, der ikke er momsregistreret

Konklusion

1) Artikel 18, stk. 1, litra a), og artikel 22, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som

ændret ved Rådets direktiv 2006/18/EF af 14. februar 2006, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person har ret til fradrag af merværdiafgift erlagt for tjenesteydelser leveret af en anden afgiftspligtig, som ikke er registreret med hensyn til denne afgift, såfremt fakturaerne vedrørende disse tjenesteydelser indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til nævnte artikel 22, stk. 3, litra b), navnlig de oplysninger, som er nødvendige for at identificere den person, der har udstedt disse fakturaer, og arten af de leverede tjenesteydelser.

- 2) Artikel 17, stk. 6, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/18, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som udelukker ret til fradrag af merværdiafgift, der er betalt af en afgiftspligtig til en anden afgiftspligtig, som er tjenesteyder, når sidstnævnte ikke er registreret med hensyn til denne afgift.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo, Spanien)

(Sag C-488/09) (¹)

(TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — transport på grundlag af et TIR-carnet — garanterende organisation — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af det sted, hvor overtrædelsen fandt sted — opkrævning af indførselstold)

(2011/C 63/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación de Transporte Internacional por Carretera

Sagsøgt: Administración General del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 221, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og af artikel 454, stk. 3, og artikel 455 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — transport under et TIR-carnet — overtrædelser eller uregelmæssigheder — procedure — efteropkrævning af indførsels- eller udførselsafgifter

Konklusion

- 1) Artikel 454 og 455 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at når formodningen for, at den medlemsstat, i hvilken der konstateres en overtrædelse, der er begået under en transport dækket af et TIR-carnet, har kompetence til at inddrive en toldskyld, bortfalder efter en dom, der fastslår, at denne overtrædelse blev begået på en anden medlemsstats område, bliver toldmyndighederne i denne anden medlemsstat kompetente til at inddrive denne skyld under den forudsætning, at de faktiske omstændigheder, der har givet anledning til den nævnte overtrædelse, er blevet indbragt for domstolene inden for en frist på to år regnet fra den dag, hvor den garanterende organisation for så vidt angår det område, i hvilket samme overtrædelse blev konstateret, er blevet underrettet om overtrædelsen.

- 2) Artikel 455, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, i konventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, som blev undertegnet i Genève den 14. november 1975, skal fortolkes således, at under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan en garanterende organisation ikke påberåbe sig den forældelsesfrist, der er fastsat i disse bestemmelser, når toldmyndighederne i den medlemsstat, for hvis område den er ansvarlig, inden for en frist på et år regnet fra den dag, hvor disse myndigheder blev informeret om en retskraftig dom, der fastslog deres kompetence, underretter den garanterende organisation om de faktiske omstændigheder, der gav anledning til den toldskyld, for hvilken denne organisation hæfter op til garantibeløbet.

(¹) EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2010 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgien) — i sagen RTL Belgium SA, tidligere TVi SA

(Sag C-517/09) (¹)

(Direktiv 89/522/EØF — tv-radiospredningstjenester — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — begrebet national ret som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)

(2011/C 63/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuelcollege

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: RTL Belgium SA, anciennement TVi SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgien) — fortolkning af artikel 1, litra c), i Rådets direktiv af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23) — fri udveksling af tjenesteydelser — tv-radiospredningsvirksomhed — begreberne »udbydere« af audiovisuel medietjeneste og »effektiv kontrol over både udvælgelsen af programmer og deres tilrettelæggelse« — begrebet national ret som omhandlet i artikel 267 TEUF

Konklusion

Domstolen har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, som Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel har forelagt ved afgørelse af 3. december 2009.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2010 — Ville de Lyon mod Caisse des dépôts et consignations (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Paris — Frankrig)

(Sag C-524/09) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — offentlig adgang til miljøoplysninger — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — forordning (EF) nr. 2216/2004 — standardiseret og sikkert registreringssystem — adgang til transaktionsdata vedrørende kvoter for drivhusgasemissioner — afslag på udlevering — central administrator — nationale registeradministratorer — fortroligheden af data opbevaret i registre — undtagelser)

(2011/C 63/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville de Lyon

Sagsøgt: Caisse des dépôts et consignations

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif de Paris (Frankrig) — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41, s. 26) og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for

handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 275, s. 32) og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF og artikel 9 og 10 samt bilag XVI i Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF (EUT L 386, s. 1) — adgang til oplysninger om handel med kvoter for drivhusgasemissioner — afslag på udlevering af disse oplysninger — den centrale administrators og administratoren af det nationale registers kompetence — fortroligheden af oplysninger, som registrene er i besiddelse af, og muligheden for fravigelse

Konklusion

- 1) En anmodning om udlevering af transaktionsdata som dem, der er omhandlet i tvisten i hovedsagen, vedrørende navnene på de overførende og de erhvervende kontis indehavere med hensyn til overdragelsen af emissionskvoter, kvoter eller Kyoto-enheder, der indgår i disse transaktioner, samt datoen og tidspunktet for de nævnte transaktioner, henhører udelukkende under de særlige bestemmelser om udlevering til offentligheden og om fortrolighed, der findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF i den affattelse, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004, og under dem, der er indeholdt i Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2004 af 21. december 2004 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af direktiv 2003/87 og af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF.
- 2) Transaktionsdata som dem, der er anmodet om i tvisten i hovedsagen af en offentlig institution, der ønsker at genforhandle en leveringsaftale, er fortrolige data i henhold til forordning nr. 2216/2004, og i overensstemmelse med dennes artikel 9 og 10, sammenholdt med afsnit 11 og 12 i nævnte forordnings bilag XVI, kan sådanne data, da der ikke foreligger noget forudgående samtykke fra de berørte kontohavere, kun frit stilles til rådighed for offentligheden på det offentligt tilgængelige område af Fællesskabets uafhængige transaktionsjournals websted fra den 15. januar i det femte år (X+5) efter år (X) for afslutningen af transaktionerne vedrørende overdragelserne af emissionskvoterne.
- 3) Selv om den centrale administrator med henblik på gennemførelse af direktiv 2216/2004 som den eneste har kompetence til at give offentligheden meddelelse om de data, der er nævnt i afsnit 12 i denne forordnings bilag XVI, tilkommer det dog den nationale registeradministrator, der har modtaget en anmodning om udlevering af sådanne transaktionsdata, selv at afslå denne anmodning, for så vidt som denne administrator, når der ikke foreligger et forudgående samtykke fra de berørte kontohavere, er forpligtet til at sikre fortroligheden af de nævnte oplysninger, så længe de ikke lovligt kan udleveres til offentligheden af den centrale administrator.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2010 — Lecson Elektromobile GmbH mod Hauptzollamt Dortmund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-12/10) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — afsnit XVII — transportmidler — kapitel 87 — køretøjer (undtagen til jernbaner og sporveje) samt dele og tilbehør dertil — pos. 8703 og 8713 — tre- eller firehjulede elektriske køretøjer, konstrueret til transport af en person med en maksimal hastighed på 6 til 15 km/h, udstyret med separat, justerbar ratsøjle, benævnt »elbiler«)

(2011/C 63/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lecson Elektromobile GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Dortmund

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 (EUT L 327, s. 1) — tre- og firehjulede elektriske køretøjer til befording af en person og som kan nå en tophastighed mellem 6 og 15 km/t — tarifiering i pos. 8713 eller i pos. 8703 i den kombinerede nomenklatur?

Konklusion

Pos. 8703 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004, skal fortolkes således, at den omfatter tre- eller firehjulede køretøjer, som er konstrueret til befording af en person, der ikke nødvendigvis er invalid, og som drives af en batteridrevet elektrisk motor og har en maksimalhastighed på 6 til 15 km/h, udstyret med separat, justerbar ratsøjle, benævnt »elbiler«, som de i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg og Administration de l'enregistrement et des domaines mod Pierre Feltgen (kurator for Bacino Charter Company SA, under konkurs) og Bacino Charter Company SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg (Luxembourg))

(Sag C-116/10) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 15, nr. 4), litra a), og nr. 5) — fritagelse for udlejning af søgående fartøjer — rækkevidde)

(2011/C 63/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: État du Grand-Duché de Luxembourg og Administration de l'enregistrement et des domaines

Sagsøgte: Pierre Feltgen (kurator for Bacino Charter Company SA, under konkurs) og Bacino Charter Company SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — fortolkning af artikel 15, stk. 4, litra a), og artikel 15, stk. 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for udlejning af søgående fartøjer — fritagelse betinget af, at sådanne både anvendes til sejlads i rum sø og mod betaling udfører passagerbefordring eller benyttes i forbindelse med handels-, industri- eller fiskerivirksomhed

Konklusion

Artikel 15, nr. 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991, skal fortolkes således, at fritagelsen for merværdiafgift fastsat i denne bestemmelse ikke finder anvendelse på tjenesteydelser, der består i mod vederlag at stille et fartøj med besætning til rådighed for fysiske personer med henblik på disse personers anvendelse af fartøjet til rekreative formål i rum sø.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2010
— Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik**

(Sag C-276/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/118/EF — beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist)

(2011/C 63/21)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Pardo Quintillán og L. Jelínek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Jirkalová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372, s. 19)

Konklusion

1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010
— Tankreederei I SA mod Directeur de l'administration des contributions directes (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif (Luxembourg))**

(Sag C-287/10) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — skattegodtgørelse for investering — tildeling knyttet til den fysiske anvendelse af investeringen på det nationale område — drift af kanal- og flodfartøjer, der anvendes i andre medlemsstater)

(2011/C 63/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tankreederei I SA

Sagsøgt: Directeur de l'administration des contributions directes

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg — fortolkning af artikel 49 EF og 56 EF — skattegodtgørelse for investeringer — lovgivning, der betinger retten til en sådan skattegodtgørelse af, at investeringen foretages af et forretningssted, der er beliggende på det nationale område, og fysisk skal anvendes inden for dette område — selskab, der udøver virksomhed inden for international trafik, og som er etableret og skattepligtigt i Luxembourg, men som har foretaget en investering, der består i erhvervelse af et gode, der hovedsageligt anvendes uden for det nationale område — hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser og for de frie kapitalbevægelser

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter en skattegodtgørelse for investeringer nægtes en virksomhed, der udelukkende har hjemsted i denne medlemsstat, med den ene begrundelse, at det pågældende investeringsgode, hvortil godtgørelsen anmodes, fysisk skal anvendes på en anden medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010
— Joseba Andoni Aguirre Zarraga mod Simone Pelz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Celle — Tyskland)**

(Sag C-491/10) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældresvar — forældresvar — forældremyndighed — barn bortførelse — artikel 42 — fuldbyrdelse af en attesteret afgørelse om tilbagegivelse af et barn truffet af en kompetent (spansk) ret — kompetence for den fuldbyrdende (tyske) ret til at nægte fuldbyrdelse af denne afgørelse i tilfælde af alvorlige tilsidesættelser af barnets rettigheder)

(2011/C 63/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Celle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Sagsøgt: Simone Pelz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel — Oberlandesgericht Celle — fortolkning af artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — barnebortførelse — fuldbyrdelse af en afgørelse om tilbagegivelsen af et barn truffet af en kompetent (spansk) ret — kompetence for retten i fuldbyrdelsesstaten (Tyskland) til at nægte fuldbyrdelse af denne afgørelse i tilfælde af alvorlige tilsidesættelser af barnets rettigheder

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende kan den kompetente ret i fuldbyrdelsesstaten ikke nægte at fuldbyrde en atteret afgørelse om tilbagegivelse af et barn, der ulovligt tilbageholdes, med den begrundelse, at retten i domsstaten, som har truffet denne afgørelse, har tilsidesat artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, fortolket i overensstemmelse med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet vurderingen af, om der er sket en sådan tilsidesættelse, udelukkende henhører under domsstatens retters kompetence.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 14. oktober 2010 — Christel Reinke mod AOK Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-336/08) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — uforment at træffe afgørelse)

(2011/C 63/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christel Reinke

Sagsøgt: AOK Berlin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landessozialgericht Berlin — fortolkning af artikel 18 EF, 49 EF og 50 EF, samt af artikel 34, stk. 4 og 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet — refusion af lægeudgifter, forbundet med en akut behandling af en statsborger fra en

medlemsstat på et privathospital i en anden medlemsstat, som følge af det kompetente offentlige hospitals afslag på at levere den nævnte ydelse på grund af utilstrækkelig kapacitet — den kompetente medlemsstats nationale bestemmelser, der udelukker refusion af lægeudgifter til en akut behandling på et privathospital i en anden medlemsstat, men som tillader refusionen af de nævnte udgifter faktureret af et privathospital på nationalt område

Konklusion

Det er uforment at besvare den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er forelagt af Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) ved afgørelse af 27. juni 2008.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 2. december 2010 — Frank Scheffler mod Landkreis Wartburgkreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Meiningen — Tyskland)

(Sag C-334/09) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — afkald på et nationalt kørekort efter opnåelse af det maksimale antal point på grund af forskellige lovovertrædelser — kørekort udstedt i en anden medlemsstat — negativ medicinsk-psykologisk erklæring opnået i værtsmedlemsstaten efter erhvervelse af nyt kørekort i en anden medlemsstat — inddragelse af førerretten på den første medlemsstats område — kompetence for den medlemsstat, hvori indehaveren af kørekortet udstedt af en anden medlemsstat har sædvanlig bopæl, til at anvende nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten på det nævnte kørekort — betingelser — fortolkning af begrebet »adfærd udvist efter erhvervelsen af det nye kørekort«)

(2011/C 63/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Meiningen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frank Scheffler

Sagsøgt: Landkreis Wartburgkreis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Meiningen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1) — en medlemsstats udstedelse af kørekort til en statsborger i en anden medlemsstat, der har givet

afkald på sit nationale kørekort, og som på tidspunktet for det nye kørekorts udstedelse havde sædvanlig bopæl på udstedelsesmedlemsstatens område — afslag fra bopælsmedlemsstatens myndigheder på anerkendelse af dette kørekort under henvisning til en medicinsk-psykologisk erklæring udarbejdet i denne medlemsstat på grundlag af en lægeundersøgelse udført efter det nye kørekorts udstedelse, men som kun vedrører omstændigheder indtrådt før dets udstedelse — kvalifikation af nævnte erklæring som en omstændighed indtrådt efter udstedelsen af det nye kørekort, der kan berettige anvendelse af nationale bestemmelser om begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten?

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som ændret ved Rådets direktiv 2006/103/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat — idet den udøver sin kompetence i henhold til artikel 8, stk. 2, til på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, at anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten — på sit område nægter at anerkende førerretten i henhold til et gyldigt kørekort udstedt i en anden medlemsstat, på grund af en erklæring om egnetheden til at føre motorkøretøj, der er fremlagt af indehaveren af dette kørekort, når erklæringen — selv om den blev udstedt efter datoen for det nævnte kørekorts udstedelse og beror på en undersøgelse af den berørte, der blev gennemført efter denne dato — ikke, og end ikke delvist, vedrører en adfærd fra den berørtes side, der er konstateret efter udstedelsen af dette kørekort, og udelukkende henviser til omstændigheder, der fandt sted før den nævnte dato.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. november 2010 — *Vino Cosimo Damiano mod Poste Italiane SpA* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trani — Italien)

(Sag C-20/10) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — §§ 3 og 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor — første eller eneste kontrakt — forpligtelse til at angive de objektive grunde — nedlæggelse — nedsættelse af det generelle niveau for beskyttelsen af arbejdstagerne — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 82 EF og 86 EF)

(2011/C 63/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Trani

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Vino Cosimo Damiano*

Sagsøgt: *Poste Italiane SpA*

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Trani — fortolkning af § 3 og § 8, stk. 3, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — spørgsmålet om, hvorvidt nationale forskrifter, hvorved et kontraktvilkår, der ikke angiver årsagen til, at personalet ved *Poste Italiane SpA* ansættes på tidsbegrænsede kontrakter, anerkendes i den nationale retsorden, er forenelige med EU-retten

Konklusion

- 1) § 8, stk. 3, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået den 18. marts 1999, og som er optaget som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368 vedrørende gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, i national ret (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) af 6. september 2001, der til forskel fra den lovbestemte ordning, der fandt anvendelse før dette dekrets ikrafttrædelse, giver en virksomhed, såsom *Poste Italiane SpA*, adgang til under visse betingelser at indgå en første eller eneste tidsbegrænset ansættelseskontrakt med en arbejdstager såsom *Vino Cosimo Damiano*, uden at skulle angive de objektive grunde, der begrundet indgåelsen af en ansættelseskontrakt af en sådan længde, når denne bestemmelse ikke er knyttet til gennemførelsen af rammeaftalen. Det er i denne henseende uden betydning, at det formål, der forfølges med bestemmelsen, ikke nyder en beskyttelse, der i det mindste svarer til beskyttelsen af de arbejdstagere i tidsbegrænsede arbejdsforhold, der er genstand for rammeaftalen.
- 2) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det fjerde spørgsmål, som Tribunale di Trani (Italien) har forelagt.
- 3) Det femte præjudicielle spørgsmål, som Tribunale di Trani har forelagt, skal afvises.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 27. oktober 2010 — REWE-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Sag C-22/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Clina — det ældre EF-ordmærke CLINAIR — afslag på registrering — relativ registreringshindring — vurdering af risikoen for forveksling — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b))

(2011/C 63/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: REWE-Zentral AG (ved advokaterne M. Kinkeldey og A. Bognár)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget) og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (ved advokat N. Lützenrath)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 11. november 2009 i sag T-150/08, REWE Zentral mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag, hvori der var nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. februar 2008 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende afslag på registreringen af ordmærket »Clina« som EF-varemærke for visse varer i klasse 3 og 21, idet den indsigelse, som indehaveren af det ældre EF-ordmærke »CLINAIR« havde rejst, blev taget til følge — risiko for forveksling mellem to varemærker — undladelse af at foretage en helhedsvurdering af de relevante faktorer i forbindelse med vurderingen af risikoen for forveksling — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) REWE-Zentral AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. oktober 2010 — Fräsina Bejan mod Tudorel Muşat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Focşani — Rumænien)

(Sag C-102/10) ⁽¹⁾

(Procesreglementet — artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1, og artikel 104, stk. 3, første og andet afsnit — tilnærmelse af lovgivningerne — ordning med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — frivillig forsikringsaftale — anerkendes ikke)

(2011/C 63/28)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Focşani

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fräsina Bejan

Sagsøgt: Tudorel Muşat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Judecătoria Focşani — fortolkning af artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 57 TEUF, artikel 59, stk. 1, TEUF, artikel 169 TEUF og direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 8, s. 17), direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 12), direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29), direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 14), og direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263, s. 11) — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — skader forårsaget af forsikrede køretøjer — national lovgivning, som indeholder udelukkelsesbestemmelser, der er til skade for forbrugerne — udelukkelsesbetingelser, som går videre end dem, der er fastsat ved direktiverne — den nationale rets mulighed for at erklære en bestemmelse om udelukkelse af den forsikrede risiko for ugyldig

Konklusion

- 1) Den ordning med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som forskrives i
 - Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse
 - Rådets direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer
 - Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer

er ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter forsikringsgiver i aftaler om frivillig ansvarsforsikring for motorkøretøjer kan udelukke skader, som forvoldes, når motorkøretøjet føres af en alkoholpåvirket person.

- 2) Den ordning med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som foreskrives i direktiv 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 og 2005/14 er ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter en forsikringsgiver i henhold til en aftale om frivillig forsikring af et motorkøretøj ikke er forpligtet til umiddelbart at udbetale erstatning til en forsikringstager, som har lidt skade som følge af en ulykke og kræve erstatning af den person, som har forårsaget ulykken for det beløb, som udbetales til den forsikrede, når forsikringen ikke dækker denne risiko i henhold til en udelukkelsesbestemmelse.
- 3) En national lovgivning, hvorefter forsikringsgiver i en aftale om frivillig ansvarsforsikring for motorkøretøjer kan udelukke skader, som forårsages, når køretøjet føres af en alkoholpåvirket person, udgør en restriktion både for etableringsfriheden og for den frie udveksling af tjenesteydelser. Det tilkommer den nationale ret at vurdere, om en sådan restriktion i givet fald kan tillades som en undtagelsesforanstaltning, der er udtrykkeligt fastsat i EUF-traktaten, eller er berettiget i overensstemmelse med Domstolens praksis på grund af tvingende almene hensyn.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. december 2010 — KMB Europe BV mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-193/10) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — MP3/Media Player — pos. 8521 — videooptagere eller videogengivere)

(2011/C 63/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KMB Europe BV

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1) som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 (EUT L 301, s. 1) — MP3 afspiller (Media-Player) — apparat, som har en begrænset evne til at gengive billeder og film, men hvis hovedfunktion er lyd gengivelse — tarifering i pos. 8519 (»lydoptagere eller lyd gengivere«) eller i pos. 8521 (»videooptagere eller videogengivere«) i den kombinerede nomenklatur

Konklusion

Pos. 8521 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at apparater som de i hovedsagen omhandlede MP3/Media-playere, for hvilke den forelæggende ret har konstateret, at hovedfunktionen, der karakteriserer samtlige sådanne apparater, består i optagelse og gengivelse af lyd, ikke skal tilføres i denne position.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. november 2010 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL mod Fazenda Pública

(Sag C-199/10) ⁽¹⁾

(Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i Domstolens procesreglement — artikel 56 EF og artikel 58 EF — beskatning af udbytte — kildebeskatning — national skattelovgivning, der fritager udbytte udloddet til hjemmehørende selskaber)

(2011/C 63/30)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Sagsøgt: Fazenda Pública

Sagens genstand

Præjudiciel — Supremo Tribunal Administrativo — foreneligheden med artikel 12 EF, 43 EF og 56 EF samt artikel 58, stk. 3, EF (nu artikel 18 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF samt artikel 65, stk. 3, TEUF) og med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6) af en national skattelovgivning om beskatning af udbytte udloddet af et hjemmehørende selskab til et ikke-hjemmehørende modtagende selskab, der ejer en andel i det udloddende selskabs kapital på under 25 % — beskatning ved indeholdelse af kildeskat med en sats på 15 % foreskrevet i den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er indgået mellem de to omhandlede medlemsstater — fritagelse for udbytte udloddet til hjemmehørende selskaber

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en skatteordning, som følger af en konvention til undgåelse af dobbeltbeskatning indgået mellem to medlemsstater, hvorefter der indeholdes kildeskat på 15 % af udbytte, som udloddes af et selskab, som er etableret i en medlemsstat, til et selskab, som er etableret i en anden medlemsstat, når den førstnævnte medlemsstats nationale lovgivning fritager udbytte, der betales til et hjemmehørende selskab. Et andet resultat er alene muligt, såfremt den indeholdte kildeskat kan modregnes i den skyldige skat i den anden medlemsstat med et beløb, der svarer til forskelsbehandlingen. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om en sådan udligning af forskelsbehandlingen finder sted ved en anvendelse af alle bestemmelserne i overenskomsten om undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst, indgået den 26. oktober 1993 mellem Den Portugisiske Republik og Kongeriget Spanien.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. december 2010 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Dolj — Rumænien) — Adrian Băilă mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova og Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-377/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende forbindelse med realiteten eller med hovedsagens genstand — afvisning)

(2011/C 63/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Dolj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adrian Băilă

Sagsøgte: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova og Administrația Fondului pentru Mediu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Dolj — indregistrering af brugte motorkøretøjer, som tidligere er blevet indregistreret i andre medlemsstater — miljøafgift, som rammer motorkøretøjer ved deres første indregistrering i en bestemt medlemsstat — national lovgivnings forenelighed med artikel 110 TEUF — midlertidig fritagelse for køretøjer med visse kendetegn

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Dolj, fremsat ved afgørelse af 9. juni 2010, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 — SC DRA SPEED SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien)

(Sag C-439/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)

(2011/C 63/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC DRA SPEED SRL

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — indregistrering af brugte køretøjer, der forinden var indregistreret i andre medlemsstater — miljøafgift pålagt køretøjer ved den første indregistrering i en medlemsstat — de nationale bestemmelser forenelighed med artikel 110 TEUF — forskelsbehandling i forhold til brugte køretøjer, der allerede er indregistreret på den pågældende medlemsstats område, men ikke pålægges ovennævnte afgift ved senere salg og ny indregistrering

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse af 1. september 2010 fra Curtea de Apel Bacău afvises.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien) — SC SEMTEX SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău og Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Sag C-440/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel afgørelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)

(2011/C 63/33)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC SEMTEX SRL

Sagsøgte: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău og Administrația Finanțelor Publice Bacău

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — indregistrering af brugte køretøjer, der forinden var indregistreret i andre medlemsstater — miljøafgift pålagt køretøjer ved den første indregistrering i en medlemsstat — de nationale bestemmelser forenelighed med artikel 110 TEUF — forskelsbehandling i forhold til brugte køretøjer, der allerede er indregistreret på den pågældende medlemsstats område, men ikke pålægges ovennævnte afgift ved senere salg og ny indregistrering

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău, fremsat ved afgørelse af 1. september 2010, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 7. december 2010 — Ioan Anghel mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău, Rumænien)

(Sag C-441/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — manglende beskrivelse af de faktiske omstændigheder — afvisning)

(2011/C 63/34)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ioan Anghel

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — indregistrering af brugte køretøjer, der forinden var indregistreret i andre medlemsstater — miljøafgift pålagt køretøjer ved den første indregistrering i en medlemsstat — de nationale bestemmelser forenelighed med artikel 110 TEUF — forskelsbehandling i forhold til brugte køretøjer, der allerede er indregistreret på den pågældende medlemsstats område, men ikke pålægges ovennævnte afgift ved senere salg og ny indregistrering

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse af 1. september 2010 fra Curtea de Appel Bacău afvises.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 4.12.2010.

Begæring om fortolkning af Domstolens dom af 17. maj 1990, Barber (sag C-262/88) indgivet den 26. maj 2010 af Manuel Enrique Peinado Guitart

(Sag C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Manuel Enrique Peinado Guitart

Ved kendelse af 17. december 2010 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist begæringen om fortolkning.

Appel iværksat den 22. november 2010 af Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikkssystemer AS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2010 i sag T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikkssystemer AS mod Europa-Kommissionen

(Sag C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikkssystemer AS (ved advocaat O. W. Brouwer og solicitor A.J. Ryan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves i henhold til påstand i denne appel.
- Der afsiges endelig dom, og beslutningen annulleres, eller under alle omstændigheder nedsættes bøden, eller subsidiært, i tilfælde af at Domstolen ikke selv afgør sagen, hjemvises sagen til Rettens afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Retten og ved Domstolen, medmindre spørgsmålet herom udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er rettet mod Rettens dom af 9. september 2010 i sag T-155/06 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS mod Europa-Kommissionen (herefter dommen), som frifinder sagsøgte for appellanternes påstand om annullation af Europa-Kommissionens beslutning, der erklærer, at appellanternes adfærd var i stand til at udelukke konkurrenter fra markedet for returautomater.

Appellanterne har gjort gældende, at Den Europæiske Unions Domstol bør ophæve dommen, eftersom Retten har begået retlige og proceduremæssige fejl ved at konkludere, at appellanternes adfærd var i stand til at udelukke konkurrenter fra markedet for returautomater. I den henseende har appellanterne gjort følgende anbringer gældende:

- i) Retten har begået en retlig fejl ved vurderingen af Europa-Kommissionens konklusion om en konkurrencebegrænsende hensigt om at udelukke konkurrenter fra markedet. Med Rettens enestående krav om, at Europa-Kommissionen ikke måtte skjule dokumenter, benægtede den indirekte, at den skulle gennemføre en fuldstændig undersøgelse af Europa-Kommissionens beslutning i henhold til traktatens artikel 82 EF (nu artikel 102 TEUF), og den opfyldte heller ikke betingelserne om en begrænset undersøgelse for at fastslå, om det materiale, som Europa-Kommissionen baserede sig på, var korrekt, pålideligt, sammenhængende og tilstrækkeligt til at dække de konklusioner, som Kommission havde draget heraf.
- ii) Retten har begået en retlig fejl samt undladt at tilvejebringe en tilstrækkelig og rimelig begrundelse vedrørende den andel af den samlede efterspørgsel, som aftalerne skulle omfatte for at udgøre et misbrug. Dommen anvender alene udefinerede og uklare begreber til at beskrive omfanget af den efterspørgsel, der er blevet udelukket, hvorimod den skulle have krævet tydeligt bevis for, at udelukkelsen af en vis del af efterspørgslen udgjorde et misbrug og var en tilstrækkelig og klar begrundelse i den henseende.
- iii) Retten har begået en proceduremæssig fejl og en retlig fejl ved undersøgelsen af de retroaktive rabatter. Retten misforstod, og undlod derved på korrekt vis at tage højde for, appellanternes argumenter vedrørende de retroaktive rabatter. Retten begik endvidere en retlig fejl ved ikke at kræve, at Europa-Kommissionen påviste, at de af appellanterne anvendte retroaktive rabatter medførte lavere priser end omkostningerne.
- iv) Retten har begået en retlig fejl og undladt at give en rimelig begrundelse ved afgørelsen af, om aftaler, i hvilke appellanterne er omtalt som foretrukne, hovedsagelige eller hovedleverandører, kan betegnes som eksklusivtetaftaler, idet den undlod at undersøge og fastslå, om alle de pågældende aftaler indeholdt incitament til udelukkende at indkøbe fra appellanterne, efter at have forkastet appellanternes argument om, at Retten i sin vurdering skulle tage højde for, om aftalerne var bindende eksklusivtetaftaler i national ret.
- v) Retten har begået en retlig fejl ved undersøgelsen af bøden hvad angår fortolkning og anvendelse af princippet om ligebehandling. Retten anvendte ligebehandlingsprincippet ukorrekt, idet den ikke undersøgte, om det generelle bødeniveau var forhøjet, da den konkluderede, at appellanternes bøde ikke var diskriminerende.

Sag anlagt den 30. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-562/10)

(2011/C 63/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F.W. Bulst og I. Rogalski, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF, idet den
 - 1) i henhold til ordlyden af SGB XI's § 34, stk. 1, nr. 1), kun giver ret til plejeydelse i højst seks uger under den plejekrævendendes midlertidige ophold i et andet EU-land
 - 2) for plejetjenester, der gøres brug af under den plejekrævendendes midlertidige ophold i et andet EU-land, og som ydes af en tjenesteyder, der er etableret i et andet EU-land, ikke fastsætter eller ved SGB XI's § 34, stk. 1, nr. 1), udelukker en godtgørelse af udgifter i samme størrelsesorden, som for de i Tyskland ydede naturalplejeydelser

- 3) ikke godtgør udgifter til leje af udstyr ved den plejekrævendes midlertidige ophold i et andet EU-land eller ved SGB XI's § 34, stk. 1, nr. 1), udelukker en godtgørelse af udgifter, selv om disse ville blive godtgjort i Tyskland eller udstyr ville blive stillet til rådighed, og godtgørelsen ikke ville have en fordobling eller en anden forhøjelse af de i Tyskland tildelte ydelser til følge.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmåls genstand er den tyske plejeforsikringsordning, hvorefter plejekrævende, der i Tyskland modtager ydelser fra den lovbestemte (sociale) plejeforsikring, ikke kan gøre krav gældende på disse ydelser i samme omfang, hvis de midlertidigt rejser til en anden medlemsstat og dér gør brug af (vil gøre brug af) plejetjenester eller plejeydelse. Med hensyn til et midlertidigt ophold i et andet EU-land fastsætter de omhandlede regler om naturalplejeydelser, plejeydelse og udstyr betydeligt ringere ydelser end ved pleje i Tyskland.

Kommissionen er af den opfattelse, at de pågældende regler ikke er forenelige med artikel 56 TEUF, da de vanskeliggør brugen af plejetjenester i et andet EU-land betydeligt, og dette ikke er begrundet i eller nødvendigt på grund af tvingende almene hensyn. Plejetjenester er — ligesom leje af udstyr til pleje — ydelser, der erlægges mod betaling, og de er derfor tjenesteydelser i henhold til artikel 56 TEUF. De falder dermed ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne om den frie udveksling af tjenesteydelser. Domstolen har i sin praksis vedrørende godtgørelse af lægelige behandlingsudgifter, som er opstået i udlandet, lagt vægt på, at medlemsstaterne skal overholde fællesskabsretten ved udøvelsen af beføjelsen til at udforme deres sociale sikringsystemer. Den omstændighed, at en ordning henhører under området for social sikring, udelukker derfor ikke anvendelsen af artikel 56 TEUF.

Med hensyn til reglerne om plejeydelse ligger der en (forskelsbehandlende) begrænsning deri, at en ret til plejeydelse kun består i højst seks uger, hvis den forsikrede opholder sig i udlandet. Dermed bliver det vanskeligt for den plejekrævende efter dette tidsrum at gøre brug af plejetjenester i udlandet.

Med hensyn til reglerne om naturalplejeydelser ligger der en (forskelsbehandlende) begrænsning deri, at der ikke er fastsat en godtgørelse af udgifter til naturalplejeydelser, der gøres brug af under den plejekrævendes midlertidige ophold i et andet EU-land, og som erlægges af en tjenesteyder, som er etableret i et andet EU-land, eller at en sådan godtgørelse er udelukket. Den omstændighed, at udgifter til naturalplejeydelser fra institutioner, som plejeforsikringsinstitutionen ikke har indgået en overenskomst med, heller ikke godtgøres i Tyskland,

således som forbundsregeringen har anført, fører ikke til en anden vurdering. I Tyskland er der nemlig et stort antal udbydere, der har indgået overenskomst. Efter det for Kommissionen oplyste er der derimod overhovedet ikke sådanne udbydere i de andre EU-lande. Derfor er det for de forsikrede (eller plejekrævende) principielt udelukket at gøre brug af naturalplejeydelser i henhold til den sociale plejeforsikring i en anden medlemsstat, hvorimod de kan gøre dette i Tyskland, selv om det dog ikke er fra alle udbydere.

Endelig ligger der — med hensyn til reglerne om forsyning med udstyr — en (forskelsbehandlende) begrænsning deri, at udgifterne til leje (og anvendelse) af sådant udstyr i et andet EU-land heller ikke godtgøres, selvom de ville blive godtgjort i forbindelse med pleje i Tyskland.

I henhold til Domstolens faste praksis kræver den frie udveksling af tjenesteydelser, der er sikret ved artikel 56 TEUF, ikke blot afskaffelse af enhver forskelsbehandling til skade for tjenesteyderen på grund af dennes nationalitet, men også ophævelse af enhver restriktion — også selv om den anvendes uden forskel på indenlandske tjenesteydere og tjenesteydere fra andre medlemsstater — der kan udelukke eller hindre den virksomhed, som udøves af en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat, hvor han lovligt leverer tilsvarende tjenesteydelser.

De af forbundsregeringen fremførte begrundelser — beskyttelse af folkesundheden og plejeforsikringens finansielle balance — kan ikke retfærdiggøre den foreliggende begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser.

For det første går de begrænsende regler betydeligt ud over, hvad der kan være nødvendigt for at beskytte kvaliteten af de omhandlede tjenesteydelser eller beskyttelsen af sundheden. Således bliver en godtgørelse af udgifter, der er opstået i et andet EU-land, udelukket generelt og uafhængigt af nogen som helst kvalitetskontrol. Dermed ydes der heller ingen godtgørelse af udgifter, hvis en tilstrækkelig kvalitet ved plejeydelserne er sikret, og det er udelukket, at der er fare for den plejekrævendes sundhed.

For det andet er de tyske regler, der udelukker godtgørelse af udgifter, som er opstået i udlandet og i hvert tilfælde er betydeligt lavere, end hvad der finansieres i Tyskland, ikke nødvendige for at udelukke en betydelig fare for den finansielle ligevægt i det sociale sikringsystem. De udgifter, der opstår derved at der gøres brug af plejetjenester i udlandet, skal — for at forhindre en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser — i sidste ende kun godtgøres i det omfang, de godtgøres i Tyskland.

Appel iværksat den 2. december 2010 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. september 2010 i de forenede sager T-166/07 og T-285/07, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-566/10 P)

(2011/C 63/38)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og kammeradvokat P. Gentili)

De andre parter i appsagen: Europa-Kommissionen, Republikken Litauen og Den Helleniske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse i medfør af artikel 56, 58 og 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol af den dom, som Retten for Den Europæiske Union afsagde den 13. september 2010 i de forenede sager T-166/07 og T-285/07 vedrørende de sager, som Den Italienske Republik havde anlagt med påstand om annullation af

1) meddelelsen om generel udvælgelsesprøve EPSO/AD/94/07 med henblik på oprettelse af en reserveliste for at besætte 125 stillinger som fuldmægtig (AD5) inden for information, kommunikation og medier,

2) meddelelsen om generel udvælgelsesprøve EPSO/AST/37/07 med henblik på oprettelse af en reserveliste for at besætte 110 stillinger som assistent (AST3) inden for kommunikation og information,

der begge blev offentliggjort på engelsk, fransk og tysk i Den Europæiske Unions Tidende den 28. februar 2007 (EUT C 45 A),

3) meddelelsen om generel udvælgelsesprøve EPSO/AD/95/07 med henblik på at oprette en reserveliste for at besætte 20 fuldmægtigstillinger (AD 5) på området for information (biblioteker/dokumentation),

der kun blev offentliggjort på engelsk, fransk og tysk i Den Europæiske Unions Tidende den 8. maj 2007 (EUT C 103)

— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, idet de ovennævnte meddelelser annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat syv anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er udtryk for en tilsidesættelse af kompetencerne med hensyn til den sprogordning, der følger af artikel 342 TEUF og artikel 6 i Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (¹). Det er korrekt, at Rådet med

artikel 6 i forordning nr. 1/58 har tillagt institutionerne kompetence til i deres interne forskrifter at fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af sprogordningen, men Retten lagde urigtigt til grund, at Kommissionen kan regulere aspekter vedrørende sprogordningen også i meddelelser om udvælgelsesprøver.

Det andet anbringende vedrører den argumentation, som Retten benyttede sig af for at afvise, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 1, 4 og 5 i forordning nr. 1/58. Appellanten bestrider af forskellige årsager Rettens antagelse om, at meddelelserne om udvælgelsesprøver ikke udgør dokumenter, der er almenlydige som omhandlet i forordningens artikel 4, og dermed undtaget fra den almindelige ordning, der er fastsat i ovennævnte forordning. Efter appellants opfattelse svækkes Rettens antagelse ligeledes af flere elementer i tjenstemandsvedtægten.

Med det tredje anbringende bestrider appellanten den appellerede dom for så vidt angår den del, hvor Retten med hensyn til den omstændighed, at meddelelsen om de omhandlede udvælgelsesprøver kun blev offentliggjort fuldt ud på tre sprog, afviste, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling i artikel 12 EF (nu artikel 18 TEUF) samt af princippet om flersprogethed som fastsat i artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, EU, artikel 5 i forordning nr. 1/58 samt i artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til tjenstemandsvedtægten. Efter appellants opfattelse var den efterfølgende offentliggørelse på alle sprog af kortfattede meddelelser, der henviser til den fuldstændige offentliggørelse på fransk, tysk og engelsk, i modsætning til det af Retten hævdede ikke egnet til at undgå en situation med forskelsbehandling til skade for ansøgere med andre modersmål end de nævnte. Ved denne efterfølgende offentliggørelse af meddelelserne tilsidesatte Retten i sidste ende artikel 263 TEUF, for så vidt som lovligheden af en retsakt, som den har fået forelagt, udelukkende bør bedømmes på grundlag af aktens ordlyd på tidspunktet for dens udstedelse, uden at efterfølgende elementer kan tillægges betydning.

Appellants fjerde anbringende vedrører lovligheden af valget af kun tre sprog som »andet sprog« til udvælgelsesprøven. De betragtninger, som Retten lagde til grund for sin afvisning af, at Kommissionens valg var udtryk for forskelsbehandling og i øvrigt urimeligt, har navnlig karakter af en tilsidesættelse af en række bestemmelser [artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenstemandsvedtægten artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f)], der knæsetter princippet om flersprogethed, også inden for Unionens institutioner. Det påhviler ikke appellanten, således som Retten lagde til grund, at godtgøre, at eventuelle undtagelser ikke finder anvendelse, tværtimod påhviler det Kommissionen at begrunde sit valg i så henseende.

Med det femte anbringende foreholder sagsøgeren Retten, at den urigtigt afviste, at der forelå en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet den afviste, at Kommissionens langvarige praksis på området for udvælgelsesprøver kan have fremkaldt en berettiget forventning hos mulige ansøgere med hensyn til visse omstændigheder ved prøven.

Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 296, stk. 2, TEUF, hvorefter alle retsakter skal være begrundede, idet den fandt, at administrationen ikke var forpligtet til i de omtvistede meddelelser om udvælgelsesprøve at begrunde valget af de tre sprog, der skulle finde anvendelse.

Det syvende anbringende vedrører endelig en tilsidesættelse af væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver, navnlig af tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f). Retten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at det ikke kun tilkommer Kommissionen at vurdere ansøgernes sprogkundskaber, da den myndighed, der udfærdiger meddelelsen, i forbebyggelsesøjemed kan foretage en indledende udvælgelse af ansøgerne på et rent sprogligt grundlag.

(¹) EØF Rådet: Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFT 1952-1958, s. 59.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 3. december 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL og Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL mod Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Sag C-567/10)

(2011/C 63/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL og Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Sagsøgt: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal definitionen af »planer og programmer« i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (¹) fortolkes således, at den fra dette direktivs anvendelsesområde udelukker en procedure for hel eller delvis ophævelse af en plan, såsom en særlig plan for arealanvendelse organiseret i henhold til artikel 58-63 i Code bruxellois de l'aménagement du territoire?
- 2) Skal ordet »kræves« i samme direktivs artikel 2, litra a), forstås således, at det fra definitionen af »planer og programmer« udelukker planer, som ganske vist kræves ifølge lovbestemmelser, men hvis vedtagelse ikke er obligatorisk, såsom særlige planer for arealanvendelse i henhold til artikel 40 i Code bruxellois de l'aménagement du territoire?

(¹) (EFT L 197, s. 30).

Sag anlagt den 6. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-570/10)

(2011/C 63/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og M. Mac Aodha, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlands-transport af farligt gods (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. juni 2009.

(¹) EUT L 260, s. 13.

Sag anlagt den 17. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-601/10)

(2011/C 63/41)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og D. Kukovec)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og artikel 11, stk. 3, i direktiv 92/50/EØF (¹) samt i henhold til artikel 20 og artikel 31, stk. 4, i direktiv 2004/18/EF (²), idet den i henhold til et udbud efter forhandling og uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse har indgået offentlige aftaler om supplerende tjenesteydelser vedrørende registrering i matrikelbog og byplanlægning, som ikke var indeholdt i den oprindelige aftale indgået af kommunerne i Vasiliki, Kassandra, Egnatia og Arethousa.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at eftersom 1) ovennævnte kommuner, i egenskab af lokalsamfund, er omfattet af begrebet ordregivende myndighed i medfør af artikel 1, litra b), i direktiv 92/50/EØF og i medfør af artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF, 2) der er tale om gensidigt bebyrdende aftaler, hvis genstand er byplanlægning (artikel 8, sammenholdt med bilag I A, punkt 12, i direktiv 92/50/EØF, og artikel 20, sammenholdt med bilag II A, punkt 12, i direktiv 2004/18/EF), og 3) den anslåede værdi for hver enkelt anfægtede aftale overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 92/50/EØF og i artikel 7 i direktiv 2004/18/EF, falder de omstridte aftaler inden for anvendelsesområdet for nævnte direktiver.

Tilsidesættelse af artikel 8 og artikel 11, stk. 3, i direktiv 92/50/EØF

Hvad angår de omstridte aftaler om supplerende tjenesteydelser, der er indgået af Kassandra kommune, anfører Kommissionen, at den ordregivende myndighed har valgt den direkte tildelingsprocedure uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, selv om betingelserne i artikel 8 og artikel 11, stk. 3, litra e), i direktiv 92/50/EØF, som gør det muligt at ty til denne undtagelsesprocedure og finder anvendelse for de pågældende aftaler, ikke var opfyldt. Især opfylder ingen af de omstridte aftaler om supplerende tjenesteydelser kravet om en uforudset omstændighed. Subsidiært har Kommissionen understreget, at selv om betingelserne i undtagelsesbestemmelsen i artikel 11, stk. 3, litra e), i direktiv 92/50/EØF er opfyldt, overskrider værdien af de indgåede aftaler om supplerende tjenesteydelser grænsen på 50 % af værdien af den oprindelige aftale som anført i direktivet.

Tilsidesættelse af artikel 20 og artikel 31, stk. 4, i direktiv 2004/18/EF

Hvad angår de omstridte aftaler om supplerende tjenesteydelser, der er indgået af kommunerne i Vasiliki, Egnatia og Arethousa, har Kommissionen gjort gældende, at de ordregivende myndigheder har valgt den direkte tildelingsprocedure uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, selv om betingelserne i artikel 20 og artikel 31, stk. 4, litra a), i direktiv 2004/18/EF, som gør det muligt at ty til denne undtagelsesprocedure, og som finder anvendelse på de pågældende aftaler, ikke var opfyldt. Især opfylder ingen af de omstridte aftaler om supplerende tjenesteydelser kravet om en uforudset omstændighed. Subsidiært har Kommissionen understreget, at selv om betingelserne i undtagelsesbestemmelsen i artikel 31, stk. 4, litra a), i direktiv 2004/18/EF var opfyldt, overskrider værdien af de indgåede aftaler om supplerende tjenesteydelser grænsen på 50 % af værdien af den oprindelige aftale som anført i direktivet.

Med hensyn til Den Helleniske Republiks argument om, at den procedure, der var fulgt med henblik på at indgå de anfægtede aftaler, var i overensstemmelse med de på det pågældende tidspunkt gældende nationale retsfor skrifter, anfører Kommissionen, at den fulgte procedure var i strid med direktiv 92/50/EØF, som allerede var blevet gennemført i national ret på det tidspunkt, hvor ovennævnte aftaler blev indgået (samt i strid med direktiv 2004/18/EF, som efterfølgende blev vedtaget). Under alle

omstændigheder har Kommissionen bemærket, at den pågældende procedure heller ikke var forenelig med ovennævnte nationale retsfor skrifter.

Da medlemsstaterne imidlertid ikke kan påberåbe sig interne forhold for at begrunde den manglende opfyldelse af forpligtelser og frister, der kan udledes af fællesskabsretten, har Kommissionen gjort gældende, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og artikel 11, stk. 3, i direktiv 92/50/EØF, samt i henhold til artikel 20 og artikel 31, stk. 4, i direktiv 2004/18/EF, idet den har undladt at sikre vedtagelsen af og en effektiv anvendelse af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme fællesskabsrettens bestemmelser.

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

(²) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 5. januar 2011 — Daiichi Sankyo Company mod Comptroller-General of Patents

(Sag C-6/11)

(2011/C 63/42)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daiichi Sankyo Company

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forordning nr. 469/2009 (herefter »forordningen«) (¹) anerkender blandt de øvrige formål, som er angivet i betragtningerne, nødvendigheden af, at indehavere af nationale eller europæiske patenter kan tildeles et supplerende beskyttelsecertifikat (herefter »SBC«) i alle medlemsstaterne i Fællesskabet på samme vilkår, således som det anføres i syvende og ottende betragtning. I mangel af harmonisering på fællesskabsplan spørges: Hvordan skal udtrykket »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i forordningens artikel 3, litra a), fortolkes, og ud fra hvilke kriterier skal det afgøres om dette er tilfældet?

- 2) Er der i en sag som den foreliggende, der omhandler et lægemiddel, som omfatter mere end én aktiv ingrediens, yderligere eller andre kriterier for bestemmelsen af, hvorvidt »produktet er beskyttet ved et grundpatent« i henhold til forordningens artikel 3, litra a), og hvilke yderligere eller andre kriterier er der i bekræftende fald tale om?
- 3) Er den betingelse, at produktet skal være »beskyttet ved et grundpatent« i den i forordningens artikel 1 og 3 omhandlede forstand, for at en sammensætning af aktive ingredienser, der er nævnt i en tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, kan være omfattet af et SBC og henset til ordlyden af forordningens artikel 4, opfyldt, hvis produktet krænker grundpatentet i henhold til national ret?
- 4) Afhænger opfyldelsen af betingelsen om, at produktet skal være »beskyttet ved et grundpatent« i den i forordningens artikel 1 og 3 omhandlede forstand, for at en sammensætning af aktive ingredienser, der er nævnt i en tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, kan være omfattet af et SBC og henset til ordlyden af forordningens artikel 4, af, om grundpatentet indeholder et (eller flere) krav, som specifikt nævner en sammensætning af (1) en gruppe af forbindelser, som omfatter en af de aktive ingredienser i det pågældende produkt, og (2) en gruppe af yderligere aktive ingredienser, som kan være uspecificerede, men som omfatter den anden aktive ingrediens i det pågældende produkt, eller er det tilstrækkeligt, at grundpatentet indeholder et (eller flere) krav, som (1) gør krav på en gruppe af forbindelser, der omfatter en af de aktive ingredienser i det pågældende produkt, og (2) anvender specifik sprogbrug, der i henhold til national ret udvider beskyttelsesområdet, således at tilstedeværelsen af andre uspecificerede aktive ingredienser, herunder den anden aktive ingrediens i det pågældende produkt, er omfattet?

(¹) EFT L 152, s. 1.

Sag anlagt den 11. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-16/11)

(2011/C 63/43)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og E. Randvere)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF (¹) af 14. marts 2007 (om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab), idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller ikke underrettet Europa-Kommissionen herom.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 15. maj 2009.

(¹) EUT L 108, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. december 2010 — Lucio Rubano mod Regione Campania, Comune di Cusano Mutri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)

(Sag C-60/09) (¹)

(2011/C 63/44)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Kendelse afsagt af Domstolen (OttendeAfdeling) den 7. december 2010 — straffesag mod Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova og Nousia Nettuno (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirkgericht Ried i.L. — Østrig)

(Sag C-116/09) (¹)

(2011/C 63/45)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2010 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) mod Magnatrading SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Spanien)

(Sag C-387/09) (¹)

(2011/C 63/46)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark**(Sag C-33/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/47)

Processprog: dansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-208/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/48)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

RETTE

Retten dom af 18. januar 2011 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Sag T-382/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket VOGUE — ældre nationalt ordmærke VOGUE Portugal — ingen »reel brug« af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 63/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, USA) (ved advokat Esteve Sanz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: J. Capela & Irmãos, L^{da} (Porto, Portugal)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 328/2003-2) vedrørende en indsigelsessag mellem J. Capela & Irmãos, L^{da} og Advance Magazine Publishers, Inc.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 328/2003-2 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Advance Magazine Publishers, Inc.'s omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

Retten dom af 19. januar 2011 — Häfele mod KHIM — Topcom Europe (Topcom)

(Sag T-336/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Topcom — EF-ordmærke og det ældre Benelux ordmærke TOPCOM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)

(2011/C 63/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Häfele GmbH & CO. KG (Nagold, Tyskland) (ved advokaterne J. Dönch og M. Eck)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Topcom Europe (Heverlee, Belgien) (ved advokat P. Maeyaert)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juni 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1500/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Topcom Europe NV og Häfele GmbH & CO. KG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Topcom Europe NV frifindes.
- 2) Häfele GmbH & CO. KG betaler sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Topcom Europe NV i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Retten kendelse af 12. januar 2011 — Terezakis mod Kommissionen

(Sag T-411/09) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — delvist afslag på aktindsigt — den anfægtede retsakt erstattes under sagens behandling — nægtelse af at tilpasse påstandene — ufornødent at træffe afgørelse)

(2011/C 63/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ioannis Terezakis (Bruxelles, Belgien) (først ved advokat B. Lombart, derefter ved advokat P. Synoikis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og C. ten Dam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 3. august 2009 om delvis afslag på adgang til aktindsigt i visse skrivelser udvekslet mellem det græske finansministerium og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) vedrørende påståede skattemæssige uregelmæssigheder i forbindelse med bygningen af Athens internationale lufthavn i Spata (Grækenland).

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Appel iværksat den 10. december 2010 af Patrizia De Luca til prøvelse af Personalerettens dom af 30. september 2010 i sag F-20/06, Luca mod Kommissionen

(Sag T-563/10 P)

(2011/C 63/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for den Europæiske Union

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den af Personaleretten afsagte dom af 30. september 2010 i sag F-20/06, De Luca mod Kommissionen, hvorved Europa-Kommissionen frifindes, ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
 - Det fastslås, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 23. februar 2005 om udnævnelse af sagsøgeren til en stilling som fuldmægtig annulleres, for så vidt som sagsøgerens indplacering herved fastsættes til lønklasse A*9, løntrin 2.
 - Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort to anbringender gældende til støtte for appellen:

- 1) Det første anbringende er, at der er begået en retlig fejl derved, at artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union vurderedes at finde anvendelse, selv om denne bestemmelse kun kan finde anvendelse på »ansættelse« af tjenestemænd og appellanten allerede var tjenestemand på tidspunktet for sin udnævnelse.
 - Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten ved at fastslå, at denne bestemmelse fandt anvendelse, har tilsidesat det materielle anvendelsesområde for artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten og tilsidesat fortolkningsreglen om, at overgangsbestemmelser skal fortolkes strengt.

- 2) Det andet anbringende er, at der er begået en retlig fejl derved, at ulovlighedsindsigelsen vedrørende artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten blev forkastet.
 - Appellanten har gjort gældende, at anvendelsen af denne bestemmelse fører til tilsidesættelse af det grundlæggende princip om ligebehandling af tjenestemænd og af princippet om at kunne komme i betragtning med henblik på en karriereudvikling, for så vidt som appellanten blev degraderet efter at have bestået en udvælgelsesprøve på et højere niveau, mens de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøven med henblik på overgang til en anden kategori i lønklasse B*10 blev behandlet mere fordelagtigt, derved, at deres indplacering blev fastsat til lønklasse A*10.
 - Appellanten har desuden anført, at Personaleretten begik en retlig fejl ved at fastslå, at en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 5, stk. 2, og artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten ikke var blevet fremsat implicit på grundlag af anbringendet om tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, proportionalitet og begrundelsespligt.

Sag anlagt den 17. december 2010 — Environmental Manufacturing mod KHIM — Wolf (gengivelse af hovedet af en ulv)

(Sag T-570/10)

(2011/C 63/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz og solicitor M. Atkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 425/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Société Elmar Wolf, SAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Environmental Manufacturing LLP

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der gengiver hovedet af en ulv, for varer i klasse 7 — EF-varemærkeansøgning nr. 4971511

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société Elmar Wolf, SAS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fransk varemærkeregistrering nr. 99786007 af figurmærket »WOLF Jardin« for varer i klasse 1, 5, 7, 8, 12 og 31, fransk varemærkeregistrering nr. 1480873 af figurmærket »Outils WOLF« for varer i klasse 7 og 8, international varemærkeregistrering nr. 154431 af figurmærket »Outils WOLF« for varer i klasse 7 og 8 og international varemærkeregistrering nr. 352868 af figurmærket »Outils WOLF« for varer i klasse 7, 8, 12 og 21

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret inden for den vareklasse, som de ældre varemærker var registreret for, undlod at identificere en sammenhængende underkategori, som kan anskues uafhængigt af den bredere klasse, og af denne grund ikke fastslog, at beviset for reel brug af disse varemærker kun var ført for en del af de varer, som varemærkerne omfattede.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret foretog en urigtig identifikation af den relevante forbruger, urigtigt fastslog, at der ville foreligge en relevant forbindelse, og undlod at anvende kriteriet om en virkning på den relevante forbrugers økonomiske adfærd og kriteriet om den utilbørlige fordel, hvorefter varemærket skal overføre et billede eller et markedsføringsløft til den senere brugers varer, hvilket ikke var tilfældet. Ifølge sagsøgeren undlod appelkammeret endvidere at fastslå, at indehaveren af det ældre varemærke end ikke gjorde den relevante skade gældende i henhold til artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, hvilken skade så meget desto mindre var blevet sandsynliggjort, og derfor ikke løftede den bevisbyrde, der påhvilede ham.

Sag anlagt den 16. december 2010 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik mod KHIM — Impexmetal (FŁT-1)

(Sag T-571/10)

(2011/C 63/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polen) (ved advokat J. Sieklucki)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Impexmetal S.A.

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. oktober 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1387/2009-1) annulleres i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret og IMPEXMETAL S.A. tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, sagsøgeren har afholdt i sagen for appelkammeret og indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »FŁT-1« for varer i klasse 7 (ansøgning nr. 5026372)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: IMPEXMETAL S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket »FŁT« og det nationale ordmærke »FŁT« for varer i klasse 7

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge og afslag på ansøgningen om registrering af varemærket for visse varer i klasse 7

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen over indsigelsesafdelingens afgørelse.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾ på grund af fejlagtig fortolkning af ligheden mellem af de omtvistede tegn, eftersom der ikke er taget hensyn til den omstændighed, at det ansøgte varemærke indgår i sagsøgers firmabetegnelse, som er blevet anvendt lang tid inden registreringsansøgningen og udgør et historisk kendetegn for sagsøgeren, og den omstændighed, at det ansøgte varemærke og det i indsigelsessagen påberåbte varemærke uanfægtet har sameksisteret gennem en lang periode.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2010 — Wohlfahrt mod KHIM — Ferrero (Kindertraum)

(Sag T-580/10)

(2011/C 63/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Tyskland) (ved advokat N. Scholz-Recht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ferrero SpA (Alba, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. maj 2009 af indsigelsesafdelingen (indsigelse nummer B 668 600) og afgørelse truffet den 20. oktober 2010 af appelkammeret (sag R 815/2009-4) annulleres.
- EF-varemærket »Kindertraum«, ansøgning nummer 2773059, registreres også for alle de ansøgte produkter i klasse 16 og 28.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Harald Wohlfahrt

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Kindertraum« for varer i klasse 15, 16, 20, 21 og 28

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Ferrero SpA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: I alt 32 ældre varemærker, der delvist figurativt formgiver ordet »kinder«, delvist indeholder ordet »kinder« som en bestanddel af et ordmærke, der består af flere ord, og delvist indeholder ordet »kinder« alene, navnlig det italienske ordmærke »kinder« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 28, 30 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da det ikke er blevet godtgjort, at der er gjort brug af varemærket efter udløbet af brugsskånefristen under indsigelsessagen. Formel mangel ved begrundelsen af den anfægtede afgørelse, da appelkammeret overhovedet ikke har beskæftiget sig med den i begrundelsen for klagen anførte og udførligt begrundede indvending om, at varemærkeansøg-

ningen udgør et misbrug. Derudover er der tale om en varemærkeansøgning, der udgør et misbrug, fordi indehaveren af det varemærke, indsigelsen støttes på, alene har til formål i videst muligt omfang at monopolisere udtrykket »kinder«. Endelig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2010 — X Technology Swiss mod KHIM — Brawn (X-Undergear)

(Sag T-581/10)

(2011/C 63/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Schweiz) (ved advokaterne A. Herbertz og R. Jung)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brawn LLC (Weekhawken, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1580/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne og betale X Technology Swiss GmbH's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: X Technology Swiss GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »X-Undergear« for varer og tjenesteydelser i klasse 23 og 25.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Brawn LLC

De i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke og EF-ordmærket »UNDERGEAR« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009,⁽¹⁾ da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2010 — Aitic Penteo mod KHIM — Atos Worldline (PENTEO)

(Sag T-585/10)

(2011/C 63/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aitic Penteo SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Atos Worldline SA (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 774/2010-1) ændres og EF-varemærkeansøgning nr. 5480561 imødekommes.
- Subsidiært: Annullation af afgørelse truffet den 23. september 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 774/2010-1).
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Aitic Penteo, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »PENTEO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 5480561

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Atos Worldline SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Benelux-varemærkereгистрация nr. 772120 af ordmerket »XENTEO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36, 37, 38 og 42, international varemærkereгистрация nr. 863851 af ordmerket »XENTEO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36, 37, 38 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter (i) artikel 14 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der forbyder forskelsbehandling, idet den kræver ligebehandling i overensstemmelse med loven, (ii) artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke tog hensyn til sagsøgerens ældre rettigheder, (iii) artikel 75 og 76 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke tog hensyn til kendsgerninger og beviser, som var blevet påberåbt eller fremført rettidigt af sagsøgeren og (iv) artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret foretog en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling.

Sag anlagt den 7. januar 2011 — Bank Melli Iran mod Rådet

(Sag T-7/11)

(2011/C 63/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Melli Iran (Tehran, Iran) (ved advokaterne L. Defalque og S. Woog)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Punkt 5 i tabel B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP⁽¹⁾ og punkt 5 i tabel B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007⁽²⁾ annulleres og Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 28. oktober 2010 annulleres.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse af 26. juli 2010⁽³⁾ og artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 er ulovlig og ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for påstanden har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

1) Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 215, stk. 2 og stk. 3 TEUF samt artikel 40 TEU, hvilket udgør en krænkelse af væsentlige formforskrifter, idet:

— Rådet (FUSP) har vedtaget de restriktive foranstaltninger uden at give Rådet nogen skønsbeføjelser

— afgørelse 2010/413/FUSP, som forordning nr. 961/2010 henviser til, fejlagtigt er baseret på artikel 29 TEU, idet den ikke fastlægger Unionens holdning til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematisk karakter, som fastsat i artikel 29, men fastlægger præcise forpligtelser for medlemsstaterne og personer under deres jurisdiktion

— forordning nr. 691/2010 ikke indeholder de nødvendige bestemmelser om retsgarantier, hvilket er i strid med artikel 215, stk. 3, TEUF.

2) Ifølge det andet anbringende har EU-lovgiver begået en fejl i valget af retsgrundlag for den anfægtede afgørelse og forordning, idet de restriktive sanktioner blev truffet over for sagsøgeren og selskabets datterselskaber, dvs. juridiske personer og ikke offentlige myndigheder, der ikke er opført på en liste af de Forenede Nationers Sikkerhedsråd. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at:

— selv om artikel 29 TEU og 215 TEUF kan benyttes som hjemmelsgrundlag, når Unionens institutioner gennemfører FN-resolutionen, er disse artikler ikke nødvendigvis anvendelige, når administrative foranstaltninger som f.eks. indefrysning af midler, der tilhører juridiske personer og ikke offentlige myndigheder, skal vedtages

— de anfægtede retsakter burde have været vedtaget på grundlag af artikel 75 TEUF, hvorved Europa-Parlamentet inddrages som led i den fælles beslutningsprocedure.

3) Ifølge det tredje anbringende er den anfægtede afgørelse og forordning er vedtaget i strid med principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling, idet lignende afgørelser er vedtaget på et andet retligt grundlag såsom artikel 75 TEUF og således har en ramme indeholdende juridiske garantier, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, hvilket ikke var tilfældet for de anfægtede retsakter vedrørende sagsøgeren.

4) Ifølge det fjerde anbringende er de anfægtede retsakter vedtaget i strid med sagsøgerens ret til forsvar, herunder navnlig sagsøgerens ret til at blive hørt, idet

— sagsøgeren ikke modtog nogen beviser eller dokumenter til støtte for Rådets påstande, og idet de yderligere påstande, der blev fremsat i 2009 og bekræftet i 2010 i forbindelse med afgørelsen fra 2008, var vage og

uklare, og at det var umuligt for sagsøgeren at fremsætte indsigelser over for disse

— sagsøgeren blev nægtet adgang til dokumentationen og ret til at blive hørt

— de anfægtede retsakter var ikke begrundet tilstrækkeligt, hvilket er i strid med sagsøgerens ret til effektiv retsbeskyttelse.

5) Ifølge det femte anbringende udgør de anfægtede retsakter af de samme grunde, som er angivet med hensyn til det fjerde anbringende, en tilsidesættelse af principperne om sund offentlig forvaltning og om den berettigede forventning.

6) Ifølge et sjette anbringende har Rådet ikke givet meddelelse om afgørelsen, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, hvilket er i strid med artikel 36, stk. 3 og stk. 4, i forordning nr. 961/2010, der rummer mulighed for en prøvelse af afgørelsen, når der fremsættes bemærkninger.

7) Det syvende anbringende vedrører en åbenbar fejlfortolkning og magtfordrejning ved anvendelsen af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 i forhold til sagsøgeren, idet Rådet foretog en fejlfortolkning af dens artikel 20, stk. 1, litra b), da det besluttede, at sagsøgerens aktiviteter som beskrevet i de anfægtede retsakter opfylder betingelserne for at være aktiviteter, der skal sanktioneres.

8) Det ottende anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ejendomsretten, idet Rådet ikke har taget hensyn til afgørelsen fra de Forenede Nationers Sikkerhedsråd, hvilket bør medføre, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ikke finder anvendelse.

(1) EFT L 281, s. 81.

(2) EFT L 281, s. 1.

(3) Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EFT L 195, s. 39).

Sag anlagt den 7. januar 2011 — Iran Insurance mod Rådet

(Sag T-12/11)

(2011/C 63/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iran Insurance Company (Tehran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Stk. 21, afdeling B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP ⁽¹⁾ af 25. oktober 2010 og stk. 21 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽²⁾ af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, og afgørelsen i Rådets skrivelse, der blev modtaget den 23. november 2010, annulleres.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ⁽³⁾ af 26. juli 2010 og artikel 16 stk. 2 i Rådets forordning nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af stk. 21 i afdeling B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og af stk. 21 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran samt annullation af artikel 16, stk. 2, og artikel 26 i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010, for så vidt de vedrører sagsøgeren samt annullation af afgørelsen i Rådets skrivelse til sagsøgeren af 28. oktober 2010.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren fremsat følgende anbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Retten har kompetence til at foretage en fornyet vurdering af artikel 21, afdeling B, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP og stk. 21, afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning nr. 961/2010 samt af afgørelsen af 28. oktober 2010 samt af disses overensstemmelse med europæisk rets almindelige principper.

Endvidere er de specifikke grunde til, at sagsøgeren er opført på listen, forkerte, og betingelserne i artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og i artikel 16, stk. 2, litra a) og b) i Rådets forordning nr. 961/2010 er ikke opfyldt. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på sagsøgeren. Rådet begik en åbenbar faktisk og retlig fejl. Stk. 21, afdeling B, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og artikel 21, afdeling B, i bilag VIII til Rådets forordning nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 skal derfor annulleres.

Til støtte for søgsmålet gøres det også gældende, at 2010-forordningen og 2010-afgørelsen er i strid med sagsøgerens ret til forsvar, herunder navnlig sagsøgerens ret til at blive hørt, idet sagsøgeren ikke modtog beviser eller dokumenter til støtte for Rådets påstande, og idet påstandene i 2010-afgørelsen og 2010-forordningen er meget vage, uklare og antageligt umulige at besvare for Iran Insurance Company. Endvidere blev sagsøgeren nægtet adgang til dokumentationen og nægtet adgang til at blive hørt. Dette udgør også en begrundelsesmangel.

Derudover har Rådet i henhold til artikel 24, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP pligt til at underrette og give medde-

lelse om dets afgørelse, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, og artikel 24, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP bestemmer, at afgørelsen skal tages op til fornyet overvejelse, når der fremsættes bemærkninger. Rådet tilsidesatte begge bestemmelser. Eftersom artikel 24, stk. 3 og 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP også gentages i artikel 36, stk. 3 og 4, i Rådets forordning nr. 961/2010 er der tillige sket tilsidesættelse af denne forordning.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Rådet i forbindelse med dets vurdering af sagsøgerens situation tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.

Rådet tilsidesatte i forbindelse med dets vurdering af sagsøgerens situation endvidere princippet om den berettigede forventning.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ejendomsret og proportionalitetsprincippet. Artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning nr. 961/2010 finder ikke anvendelse på sagsøgeren. Artikel 12 i Rådets afgørelse 2010/423/FUSP og artikel 26 i Rådets forordning er ved uden forskel at forbyde forsikrings- og genforsikringsydelse for alle iranske enheder endvidere i strid med proportionalitetsprincippet. Disse bestemmelser er derfor heller ikke anvendelige på sagsøgeren.

Endvidere har sagsøgeren anført, at Rådets forordning nr. 961/2010 er i strid med artikel 215, stk. 2 og 3 TEUF som dets retsgrundlag samt artikel 40 TEU.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at 2010-forordningen og 2010-afgørelsen blev vedtaget i strid med princippet om ligestilling og forbuddet mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25.10.2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010 L 281, s. 81).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010 L 281, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

Sag anlagt den 7. januar 2011 — Post Bank mod Rådet

(Sag T-13/11)

(2011/C 63/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Post Bank (Tehran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Stk. 34, afdeling B i Rådets afgørelse 2010/644/FUSP ⁽¹⁾ af 25. oktober 2010 og stk. 40 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽²⁾ af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ⁽³⁾ af 26. juli 2010 og artikel 16 stk. 2, i Rådets forordning nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af stk. 34 i afdeling B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og af stk. 40 i afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran samt annullation af artikel 16, stk. 2, og artikel 26 i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010, for så vidt de vedrører sagsøgeren.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren fremsat følgende anbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Retten har kompetence til at foretage en fornyet vurdering af artikel 21, afdeling B, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP og stk. 21, afdeling B i bilag VIII til Rådets forordning nr. 961/2010 samt af afgørelsen af 28. oktober 2010 samt af disses overensstemmelse med europæisk rets almindelige principper.

Endvidere er de specifikke grunde til, at sagsøgeren er opført på listen forkerte, og betingelserne i artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og i artikel 16, stk. 2, litra a) og b) i Rådets forordning nr. 961/2010 er ikke opfyldt. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på sagsøgeren. Rådet begik en åbenbar faktisk og retlig fejl. Stk. 21, afdeling B, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og artikel 21, afdeling B, i bilag VIII til Rådets forordning nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 skal derfor annulleres.

Til støtte for søgsmålet gøres det også gældende, at 2010-forordningen og 2010-afgørelsen er i strid med sagsøgerens ret til forsvar, herunder navnlig sagsøgerens ret til at blive

hørt, idet sagsøgeren ikke modtog beviser eller dokumenter til støtte for Rådets påstande, og idet påstandene i 2010-afgørelsen og 2010-forordningen er meget vage, uklare og antageligt umulige at besvare for Iran Insurance Company. Endvidere blev sagsøgeren nægtet adgang til dokumentationen og nægtet adgang til at blive hørt. Dette udgør også en begrundelsesmangel.

Derudover har Rådet i henhold til artikel 24, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP pligt til at underrette og give meddelelse om dets afgørelse, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, og artikel 24, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP bestemmer, at afgørelsen skal tages op til fornyet overvejelse, når der fremsættes bemærkninger. Rådet tilsidesatte begge bestemmelser. Eftersom artikel 24, stk. 3 og 4, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP også gentages i artikel 36, stk. 3 og 4, i Rådets forordning nr. 961/2010 er der tillige sket tilsidesættelse af denne forordning.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Rådet i forbindelse med dets vurdering af sagsøgerens situation tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.

Rådet tilsidesatte i forbindelse med dets vurdering af sagsøgerens situation endvidere princippet om den berettigede forventning.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ejendomsret og proportionalitetsprincippet. Artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning nr. 961/2010 finder ikke anvendelse på sagsøgeren.

Endvidere har sagsøgeren anført, at Rådets forordning nr. 961/2010 er i strid med artikel 215, stk. 2 og 3 TEUF som dets retsgrundlag samt artikel 40 TEU.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at 2010-forordningen og 2010-afgørelsen blev vedtaget i strid med princippet om ligestilling og forbuddet mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25.10.2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010 L 281, s. 81).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010 L 281, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 15. november 2010 — Psarras mod ENISA

(Sag F-118/10)

(2011/C 63/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aristidis Psarras (Heraklion, Grækenland) (ved advokaterne E. Boigelot og S. Woog)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels påstand om annullation af afgørelsen om at fjerne sagsøgeren fra hans stilling som regnskabsmedarbejder ved Agenturet og om at ansætte en anden person i denne stilling. Dels påstand om betaling af erstatning til sagsøgeren for lidt skade som følge af de anfægtede retsakter og den chikane, han angiveligt har været udsat for.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af ENISA's bestyrelse truffede afgørelse af 7. februar 2010 om at fjerne sagsøgeren fra hans stilling som regnskabsmedarbejder ved Agenturet med øjeblikkelig virkning og om at ansætte en anden person i stillingen som regnskabsmedarbejder på ubestemt tid.
- Annullation af bilag 1 til førnævnte afgørelse af 7. februar 2010 i dets egenskab af forberedende retsakt. Bilag 1 er indstillingen fra den administrerende direktør til bestyrelsen om permanent at tildele en anden person opgaverne som regnskabsmedarbejder og om at fjerne sagsøgeren fra stillingen som regnskabsmedarbejder.
- Om fornødent: Annullation af afgørelsen af 1. marts 2010, der som følge heraf blev truffet af den administrerende direktør, om at forflytte sagsøgeren til en ny stilling, jf. vedtægtens artikel 7.
- Som følge af disse annullationer genansættes sagsøgeren i stillingen som regnskabsmedarbejder ved Agenturet.
- ENISA tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR i erstatning, dels for det lidt tab som følge af de anfægtede retsakter, dels for den lidt ikke-økonomiske skade som følge af den psykiske chikane, sagsøgeren har været udsat for, idet der tages forbehold for en forhøjelse af dette beløb under sagen.
- ENISA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. november 2010 — Cocchi og Falcione mod Kommissionen

(Sag F-122/10)

(2011/C 63/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgien) og Nicola Falcione (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om tilbagetrækning af et forslag vedrørende overførsel af sagsøgernes pensionsrettigheder, som allerede var accepteret af disse.

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelsen af 12. februar 2010 om »annullation« af forslaget af 16. september 2009, som var accepteret af Nicola Falcione den 9. oktober 2009, vedrørende overførsel, i henhold til artikel 11, stk. 2, i vedtægten, af hans pensionsrettigheder.
- Annullation af afgørelsen af 23. februar 2010 om »annullation« af forslaget af 13. oktober 2009, som var accepteret af Giorgio Cocchi den 10. november 2010, vedrørende overførsel, i henhold til artikel 11, stk. 2, i vedtægten, af hans pensionsrettigheder
- Kommissionen tilpligtes at betale 200 000 EUR til Nicola Falcione og 50 000 EUR til Giorgio Cocchi.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. november 2010 — Labiri mod CESE

(Sag F-124/10)

(2011/C 63/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at afslutte den administrative undersøgelse, der blev indledt som følge af sagsøgerens klage over psykisk chikane, uden at foretage sig videre i sagen.

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, som generalsekretæren for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg traf den 18. januar 2010 om ikke at tage disciplinære skridt over for sagsøgerens kontorchef og om at afslutte den administrative procedure, som Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget sammen havde indledt som følge af klagen over psykisk chikane, uden at foretage sig videre i sagen, annulleres.
- Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 30. december 2010 — Mora Carrasco m.fl. mod Parlamentet

(Sag F-128/10)

(2011/C 63/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Aurora Mora Carrasco (Luxembourg, Luxembourg) m.fl. (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgerne i forfremmelsesåret 2009.

Sagsøgernes påstande

- Europa-Parlamentets afgørelser om ikke at forfremme sagsøgerne i forfremmelsesåret 2009 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 63/60	Sag T-13/11: Sag anlagt den 7. januar 2011 — Post Bank mod Rådet	32
Retten for EU-Personalesager		
2011/C 63/61	Sag F-118/10: Sag anlagt den 15. november 2010 — Psarras mod ENISA	34
2011/C 63/62	Sag F-122/10: Sag anlagt den 19. november 2010 — Cocchi og Falcione mod Kommissionen	34
2011/C 63/63	Sag F-124/10: Sag anlagt den 26. november 2010 — Labiri mod CESE	34
2011/C 63/64	Sag F-128/10: Sag anlagt den 30. december 2010 — Mora Carrasco m.fl. mod Parlamentet	35

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA